XXXVI. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. MÁJUS 1.

Ludas Matyi

– Gyerekkora óta ragaszkodik hozzá, hogy így vonuljunk fel...

Sajdik Ferenc rajza

Miügyek

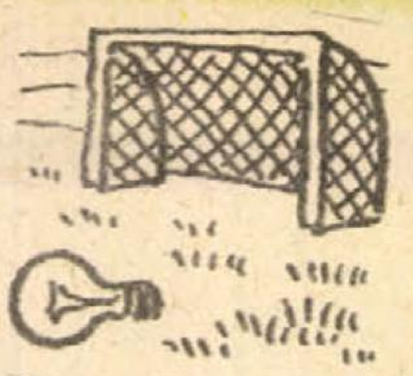
Egyik belvárosi vendéglátó vállalatunktól olyan gondról értesültem, amely még hiánycikkekben fejlett országunkban is különlegességnek mondható: néhány hete elfogytak a ruhatári jegyek és egyelőre nem várhatnak újabb szállítmányt. És a ruhatári jegy ugye okmány, nem mindegy, hogy hiteles-e vagy sem. Épp ezért „házilag" előállítani bonyolult (azonos színű papír összevagdosása, megfelelő számozás, hiteles bélyegzés stb.) – néhol vállalkozott rá a ruhatáros, persze ő egyedül nem elég termelékeny, a pincéreket pedig mégse lehet bevonni ebbe, ez igazán nem az ő asztaluk, még ha az ő asztaluk gyakorta üres is. „Jobb" üzletben fogas nincs, különben is a tévéből már tudjuk, hogy a fogasra akasztott kabát fogas jogi eseteket okozhat. Így több helyen bekövetkezett a megalkuvás, a visszavonulás drámai pillanata: megengedték, hogy a vendég a székre rakja a kabátját, a csomagját. Éveken keresztül zaklatták, ha erre vetemedett, de most nem volt mit tenni. Ám nem is ez az igazi megoldás: itt a május, kabátját a nagy többség már este is otthon hagyja – tehát az ügy magától elintéződik. Őszig van idő, addigra lesz elegendő ruhatári jegy. Aztán majd csak újra elfogy.

Szeretem a Maguktól Intéződő Ügyeket, a MIÜGYEK-et. Mert nem kell sokat törődni velük, előbb-utóbb úgyis megoldódnak. Kolléganőm hónapokig keresett kisfiának bizonyos fajta 22-es méretű cipőt, de nem kapott. Nemrég újra elment a gyerekkel egy cipőüzletbe és kiderült, hogy a kisfiú már kinőtte a 22-est, 23-as pedig éppen volt a boltban. Tavaly nyáron felháborodott hangú levelet kaptam egy sorompóról, amelyet rendszeresen 15–20 perccel a vonat érkezése előtt zárnak le. Megvallom, elfeledkeztem a levélről, a fiókban hevertettem. Nemrég a kedves levélíró hálálkodva közölte, hogy nincs már sorompó. Mert megszüntették a vasútvonalat.

... Legyenek meg a Mi Ügyeink ...

Földi Iván

Takarékoskodjunk az energiával

Erre figyelmeztet a plakátok erdeje az utcán, fülünkbe duruzsolja a rádió, erre int szemrehányó kérdéseivel Forgó-Morgó a televízióban. Jelentőségét elmagyarázzák bölcs közgazdászok, fontosságát aranyszavú politikusok. Végrehajtását parancsba adják szigorú rendeletek. Még a nyári időszámítást sem átallottuk bevezetni ennek érdekében ...

Egy szó, mint száz, ha van valami, amit már mindenki tud ebben az országban, hát az korunk új parancsolata: az energiatakarékosság.

Namármost ...

Olvasom az újságban a szombati labdarúgó-forduló programját, miszerint „a találkozók 17 órakor kezdődnek". Ideális időpont, nemde? Akik netán dolgoznak, még nyugodtan meg is ebédelhetnek munka után, kényelmesen kiballaghatnak a pályára és a mérkőzés befejeztével időben hazaérhetnek a szombat esti krimire, hogy valami izgalomban is legyen részük ...

Remek – mondanám, ha nem olvasnám tovább. Mert, íme, ez következik: „Ez alól csak két fővárosi mérkőzés kivétel, mind a kettő villanyfénynél kerül sorra, 19 órától."

S ezen már el kell tűnődnöm. Vajon miért? Hiszen az ilyen kétórás kivilágítás nem csekély energiát emészt fel. Talán, hogy az áprilisi délutáni hőség el ne tikkassza az aranylábúakat? Vagy, hogy akik a 17 órakor kezdődő meccseket nézik, még átrohanhassanak a másik pályára, nehogy kimaradjanak a következőből? Esetleg csak azért, ha már felszerelték a világítóberendezéseket, hát – kerül, amibe kerül – használják őket?

Ha már ilyen jól állnak energiával ezek az egyesületek, nem lehetne, hogy világítás helyett, inkább a focira fordítanának valamivel többet belőle?

Bán Róbert

Min nyet

Leninnek is, Adynak is olyan feje volt, hogy mindkettőt szívesen el-elnézegetem a régi képeken. Okosak, szuggesztívek, rögtön meglátni rajtuk, hogy **valakik.**

Több éves plakátokon azonban nem szívesen látom őket. Mint például az Üllői úton, a Körútnál, az árkádok alatt egy „Éljen november 7!" feliratú plakáton Lenint, s vele átlósan szemben, a névtelen körúti terecskén Adyt. Félreértések elkerülése végett: a Lenin-plakát nem a legutóbbi november hetedikét köszöntötte, hanem az egy évvel korábbit. De meg különben se olvastassák velem tavasszal, hogy „Éljen november 7!", mert olajválság ide, begyűrűzés oda, ott még nem tartunk, hogy ünnepi plakátjainkat több éves hatállyal kelljen a falra kenni. S azt hiszem, Ady is többet érdemelne annál, mint hogy egyszer egy évszázadban mindent teleragasszunk a képével, s aztán további száz esztendőre ott hagyjuk szegény fejét – azt a valóban szép fejét – mocsoknak, szelek, eső, sár prédájának.

Hogy is fejezzem ki magam érthetőbben? Teszem azt, szívből örülök, amiért a Népköztársaság útja nincs elaknásítva; mégsem örvendezek azon, hogy némely kapu mellett ezt még harmincöt év múltán is egy sebtiben odafirkantott **Min nyet** felirat tudatja velem.

Legalább a házfelügyelők (oppardon: tömbfelügyelők) akasztanának a felirat fölé egy szép új táblát: AKNA NINCS.

Tímár György

Ügyeskedők

Valamikor természetes volt: a tejet, a péksüteményt éppúgy a lakásajtóban tették le, mint az újságot. Erre is, arra is elő lehetett fizetni, csak másutt. Előbb a tej meg a péksütemény házhozszállítása szűnt meg, jaj de régen már, utóbb – jóval később – az újságoké. Ne vegyék szerénytelenségnek az emlékeztetőt: sajtónkban először mi glossztuk meg a szomorú tényt, hogy nem hozzák már fel, le kell kocogni a lap(ok)ért a földszinti levélszekrényhez.

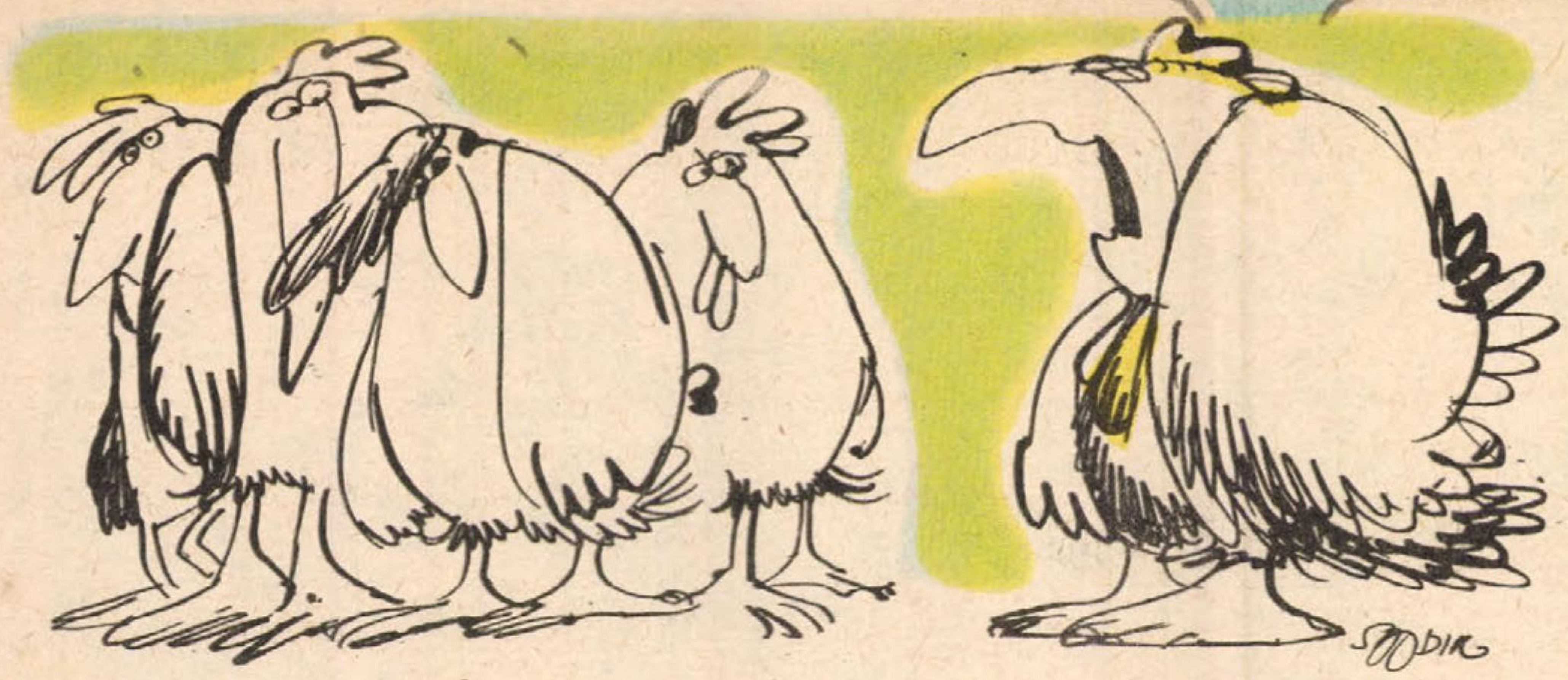
Harcias kiállásunknak, mint oly sokszor, meg is lett az eredménye: nem sokkal glosszánk után a Posta Központi Hírlapiroda a még illegális, de valós helyzetet törvényesítette. E szolgáltató vállalat egy tollvonással egyoldalúan megszüntette szolgáltatásai egy részét és elrendelte: ezentúl a lapokat nem viszik fel az emeleten lakó előfizetőknek, punktum!

Belenyugodtunk, mert nem volt más választásunk: nem perelhettük be a Posta Központi Hírlapirodát egyoldalú szerződésszegésért. Tudomásul vettük azt is, hogy ezzel a döntésével az iroda maga teremtette meg annak a lehetőségét, hogy az általa alkalmazott kézbesítő maszek alapon, maszek pénzért, azaz borravalóért, külön szolgáltatást vállaljon annak, aki erre áldozni hajlandó.

Ezek után azonban enyhén szólva furcsa felháborodni ezen és azt nyilatkozni, amit a Népszava április 17-i számában Toplak Ferenc, a Posta-vezérigazgatóság hírlapügyosztályának vezetője nyilatkozott: „A leghatározottabban fellépünk az ilyen ügyeskedés ellen, el is bocsátottunk már emiatt embereket, pedig kézbesítőből soha sincs elég."

Mit sajnál végül is a posta a lapkézbesítőtől: annak lábkoptatását az emeletjárásban, vagy – a pénzt (borravalót)? És miért nem sajnálja a negyedik (hetedik, tizedik) emeleti lakót és újságelőfizetőt, aki oly nagyon szeretné (régi megszokás) reggel a kilincse tövében megtalálni és a reggelije fogyasztása közben elolvasni az újságját, hogy ezért a szolgáltatásért fondorlatos módon, álnokul ügyeskedve még külön pénzt is hajlandó áldozni? Már ezt is letiltják –, ugyan miért?

Barabás Tamás

– A népgazdaság érdeke a rugalmas termékváltás. Ezentúl almaszappant tojunk és nem tojást!

NÉPFRONTOS NÉNIKE

– Az Isten is tanácstagnak teremtette Kopács úr!

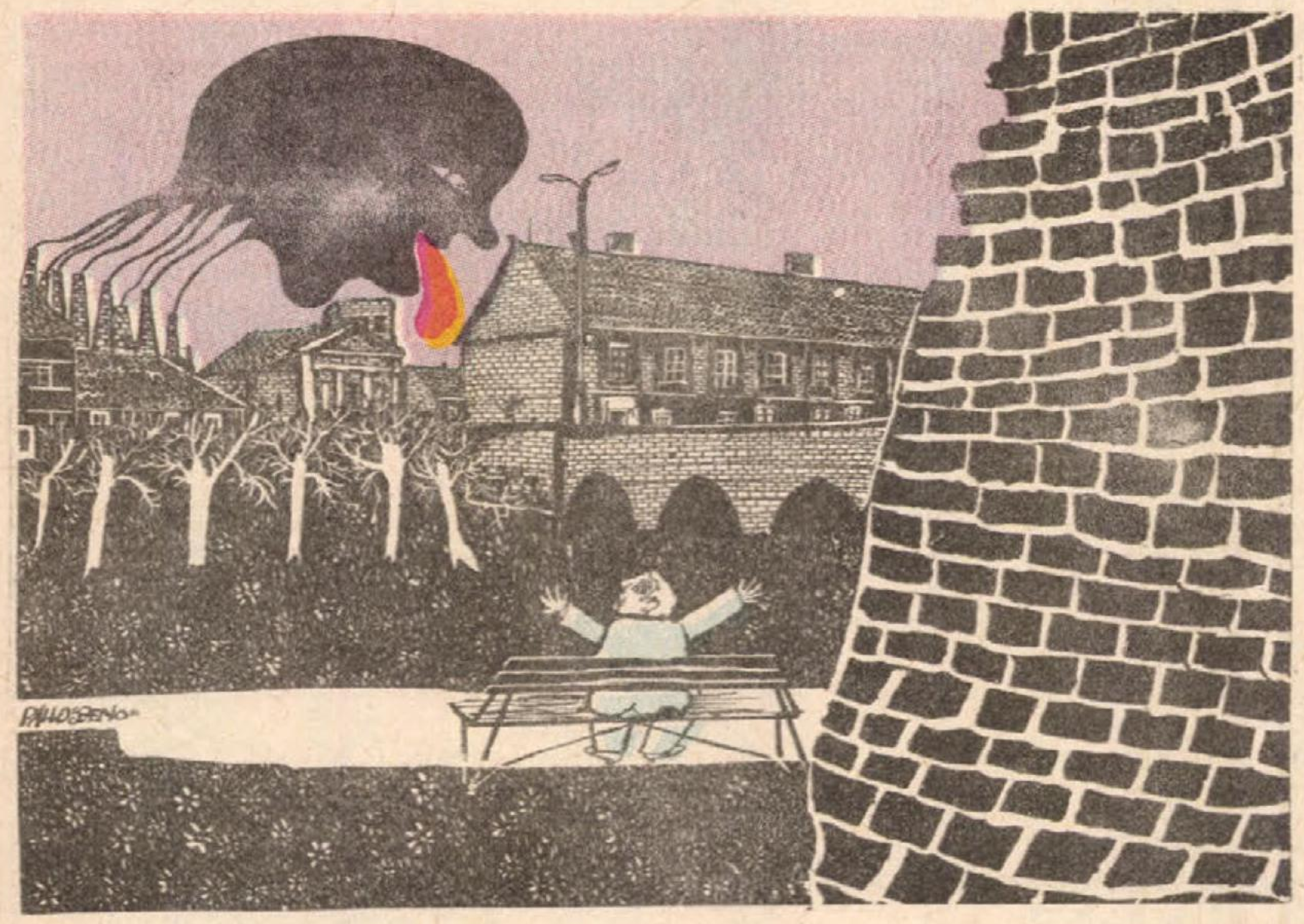
VILMA NÉNI

– Ez már az Országos Anyag- és Árhivatal közleménye, vagy még csak a Kovácsnéé?

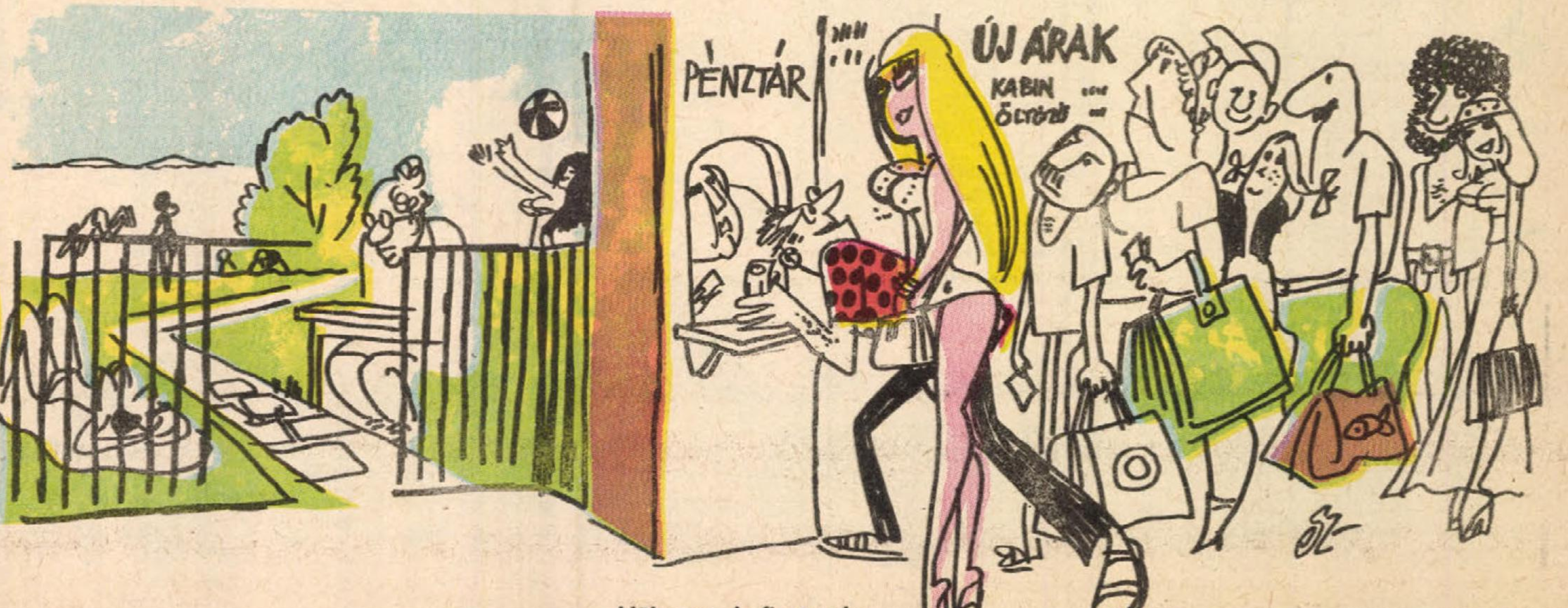
FUTBALLBOTRÁNY OLASZORSZÁGBAN

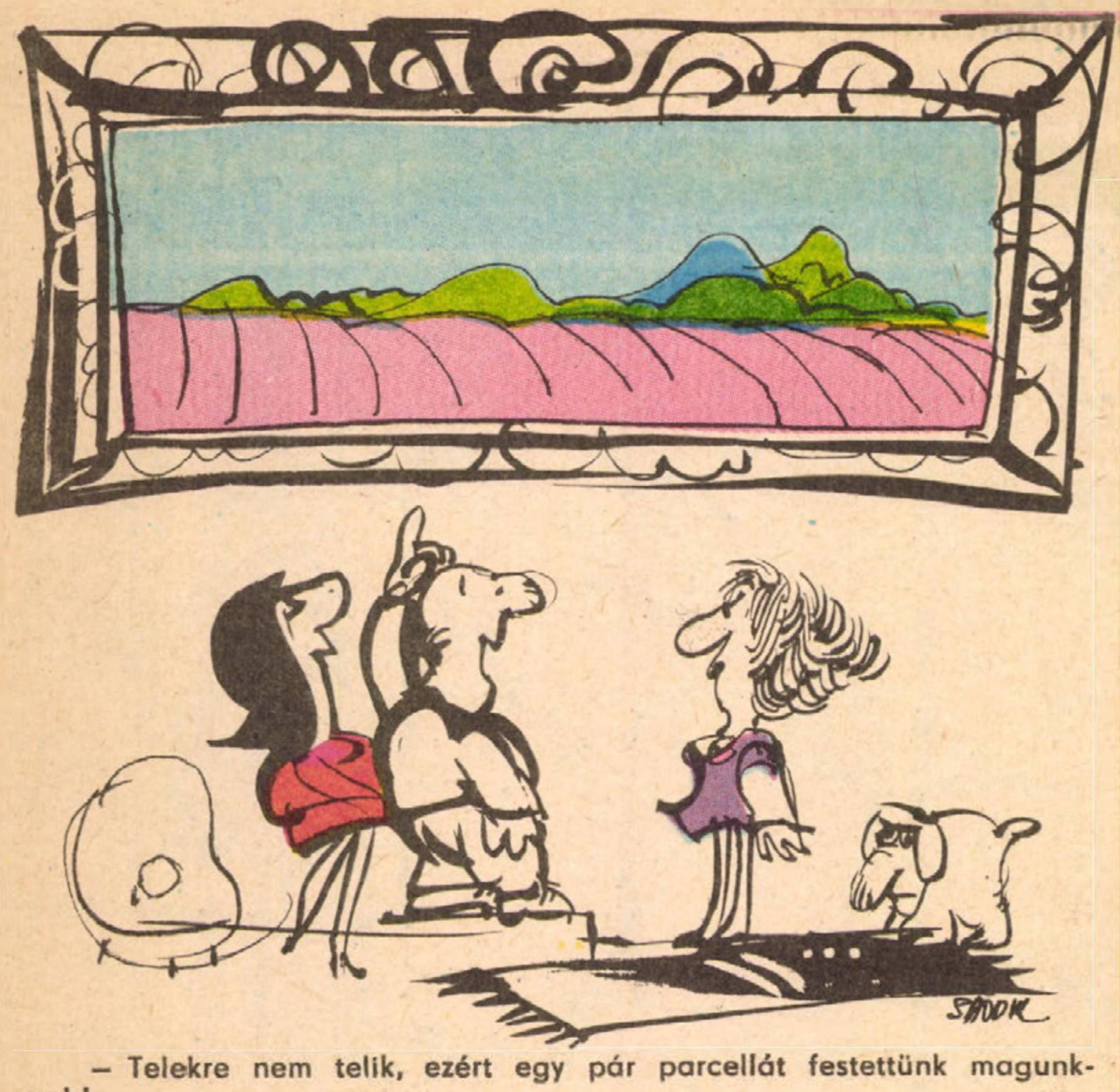

– A parkba is utánad megyek...

MAI GAVALLÉR

– Hölgyem, befizetem!

– Telekre nem telik, ezért egy pár parcellát festettünk magunknak!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy idős amerikai hölgy életében először vásárol televíziót. Az első estén egy futballmeccset néz meg. Másnap rögbimérkőzést közvetítenek. A hölgy nyomban kihívja a szerelőt:

— Nézze már meg, kérem, mi van a készülékkel?

— Miért, mi történt vele?

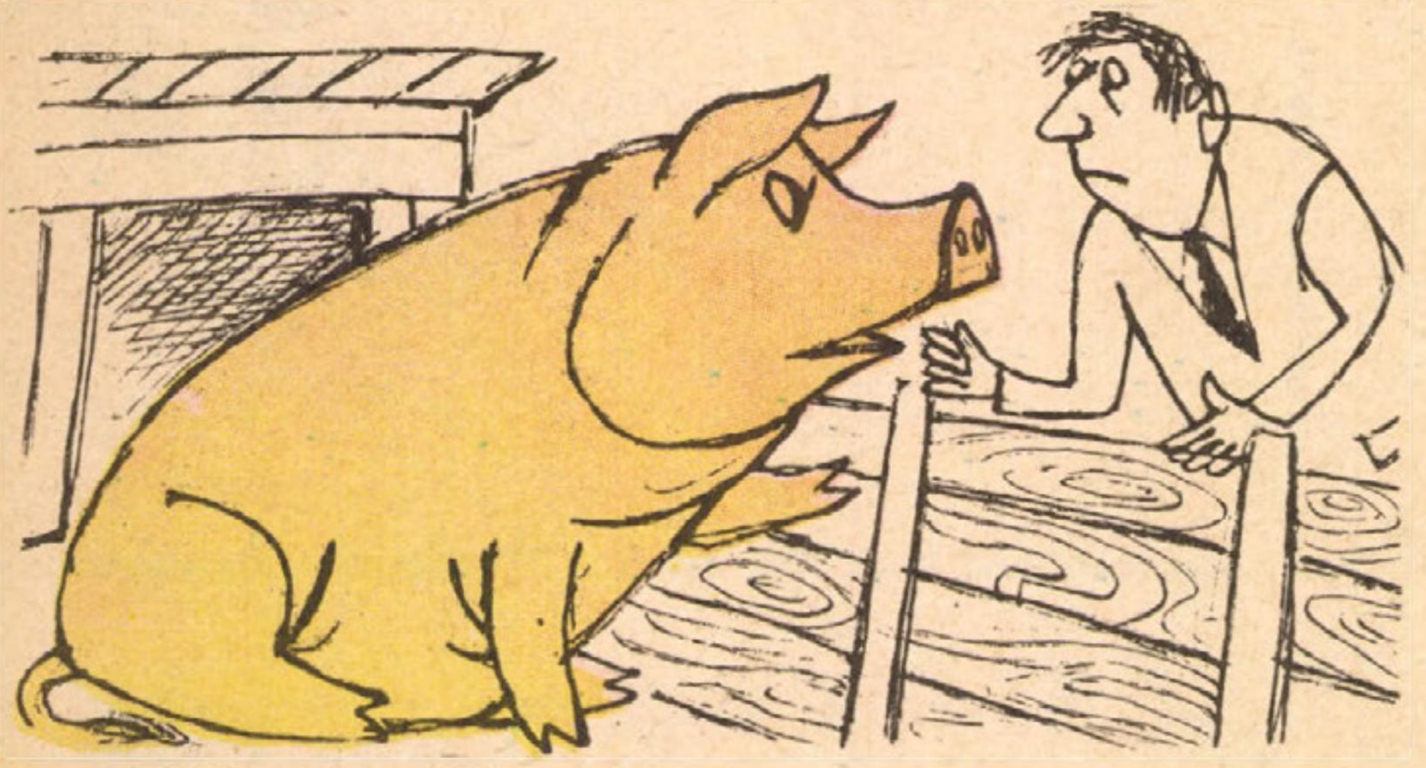
— Hát tudja, tegnap a labda gömbölyű volt, ma pedig egyszerre ovális lett.

Húsvita

A Televízió A Hét című műsorában nagy érdeklődés mellett folyik a húsvita. A vitából kiderült, hogy aki fülön akarja fogni a fogyasztók asztalára kerülő, nem mindig megfelelő minőségű húsokban a felelőst, annak alaposan fel kell kötnie a fehérneműjét.

Ez a húsos bújócska engem is felhergelt, hiszen mindig azt hallottam, hogy egy ilyen kis országban még egy szalmonella sem tud elbújni, nemhogy egy felelős. Ezért felkötött fehérneművel berohantam az egyik minisztériumba.

— Hol a rossz minőségű húsok felelőse? — kérdeztem a portástól.

— Talán a hetedik emeleten — felelte a portás, mert a minisztérium épülete csak hatemeletes volt.

Ennek ellenére, három hét múlva találtam egy vezető beosztású embert az épületben, aki szóbaállt velem.

— A fogyasztók asztalára nem mindig megfelelő minőségű hús kerül. Hol a felelős?!

— Önkritikusan meg kell állapítanunk, hogy a magyar hús jó! — mondta erre a hibákat feltárva a vezető beosztású ember. — A problémát én inkább a partner minisztérium háza táján látom!

Ezért megköszöntem a felelősségérzettől áthatott nyilatkozatot, és felkötött fehérneművel átrohantam a partner minisztérium háza tájára.

— A fogyasztók asztalára kerülő húsok minősége nem mindig megfelelő — súgtam egy párnás ajtó mögött halkan. — Hol a felelős?!

— Nincs szándékunkban elkendőzni a tényeket, de ezért nem mi vagyunk a felelősek! — válaszolták erre a párnás ajtó mögött. — Menjen a vágóhídra!

Megköszöntem ezért a felelősségvállalás áthárítását, és felkötött fehérneművel kirohantam a vágóhídra.

— A fogyasztókhoz kerülő húsok minősége nem mindig megfelelő! Hol a felelős?! — kiáltottam, mielőtt hókon vágtak volna a taglóval.

— Minden szégyenérzet nélkül elmondhatjuk, hogy csak a szabványnak megfelelő felesleges zsírréteget hagyjuk a bontott disznón, de ettől hízik a magyar! — kíméltek meg erre a taglótól. — Persze, a húsboltok eladóiba mi sem láthatunk bele!

Ezért megköszöntem az átpasszolt zsírréteget, és felkötött fehérneművel belenéztem egy hentesbe.

— Ez a hús itt csupa zsír! Ki a felelős?! — kérdeztem aztán tőle.

— Na, tetszik látni, fején találta a szöget! — hadonászott erre felém a böllérkéssel a főhentes. — A felelős ott van, ahonnan ez a hús jött!

— Ez marhaság! — mondta erre egy kampón lógó marhafelsál.

— Ez nem marhaság, ez disznóság! — védte erre saját zsírrétegét egy sertéscomb.

Megköszöntem a kimerítő magyarázatot, és felkötött fehérneművel elrohantam oda, ahonnan a hús jött.

— A fogyasztók asztalára nem mindig megfelelő minőségű hús kerül! Hol a felelős?! — kérdeztem egy disznóólban a Sus domesticustól.

— A felelős köztem és a fogyasztó asztala között van! — válaszolt erre tapintatosan a disznó.

— Ne hárítsák rám a felelősséget — szólt közbe erre az ólban ugráló Passer domesticus.

Megköszöntem a házi verébnek a szabadkozást, és felkötött fehérneművel megkérdeztem egy arrafelé sétáló szalmonellát:

— A fogyasztók asztalára nem mindig megfelelő minőségű hús kerül, ki a felelős útközben?!

— A magyar hús jó, nekem elhiheti! Én régi meós vagyok a szakmában! — állt erre a húsipar oldalára mérgesen a szalmonella.

Megköszöntem ezért a mérget, és hazamentem, ahol felkötött fehérneművel leemeltem a húsosfazékról a fedőt.

— A fogyasztók asztalára nem mindig... — kezdtem mondani a fazékba. — Megvan a felelős! — néztem aztán jobban bele, s gyorsan rácsaptam a fedőt a húsra, hogy el ne repüljön.

— Nagy ügy! A felelősségen akkor is maga fog elrágódni! — kiabálta ki erre a fazékból egy mócsing, hogy a további vitát elvágja.

Tormai László

Fülöp György rajzai

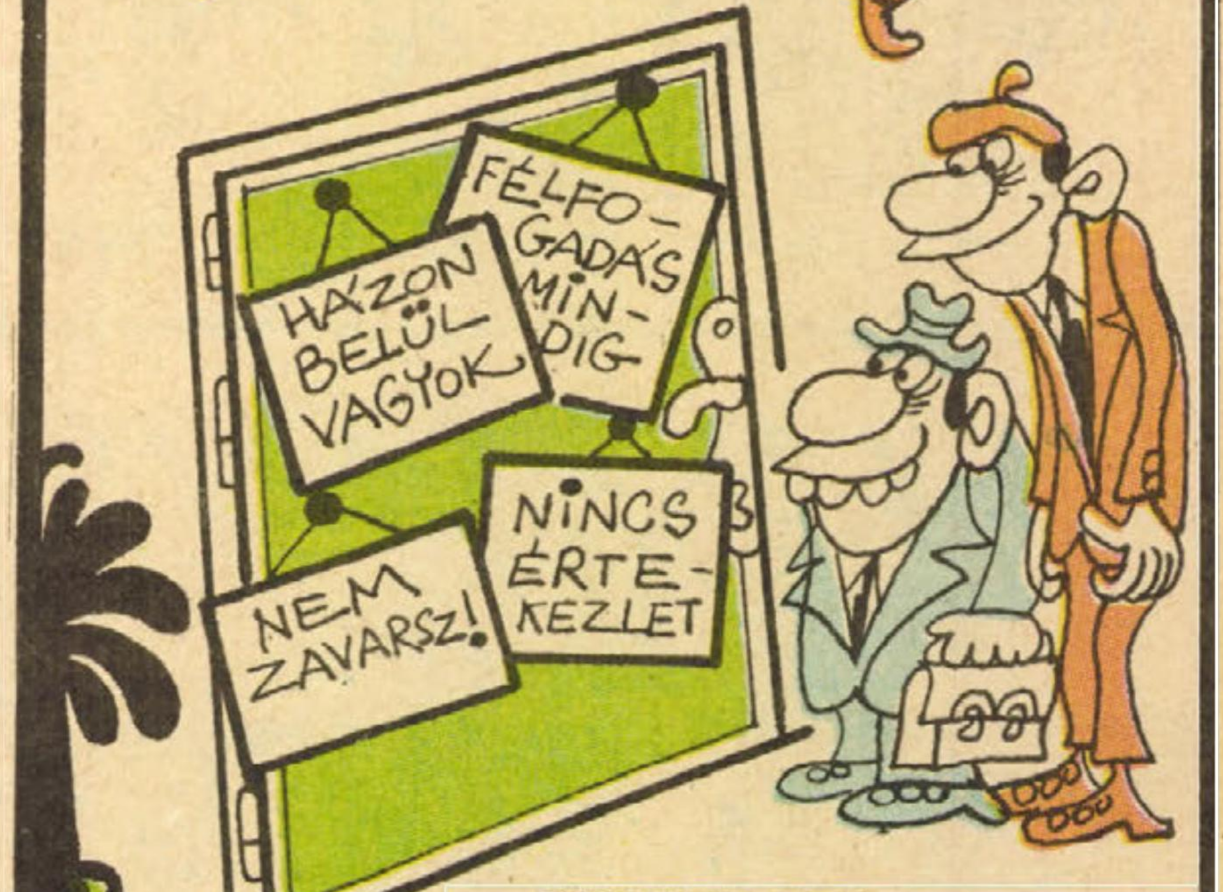

Gyorsabb ügyintézés

Gyorsabb lesz Budapesten az ügyintézés. A Fővárosi Tanács végrehajtó bizottsága — mint ismeretes — úgy döntött, hogy a kerületi tanácsok január 1-től a törvényben *előírt 30 napos határidőn belül* az eddigi

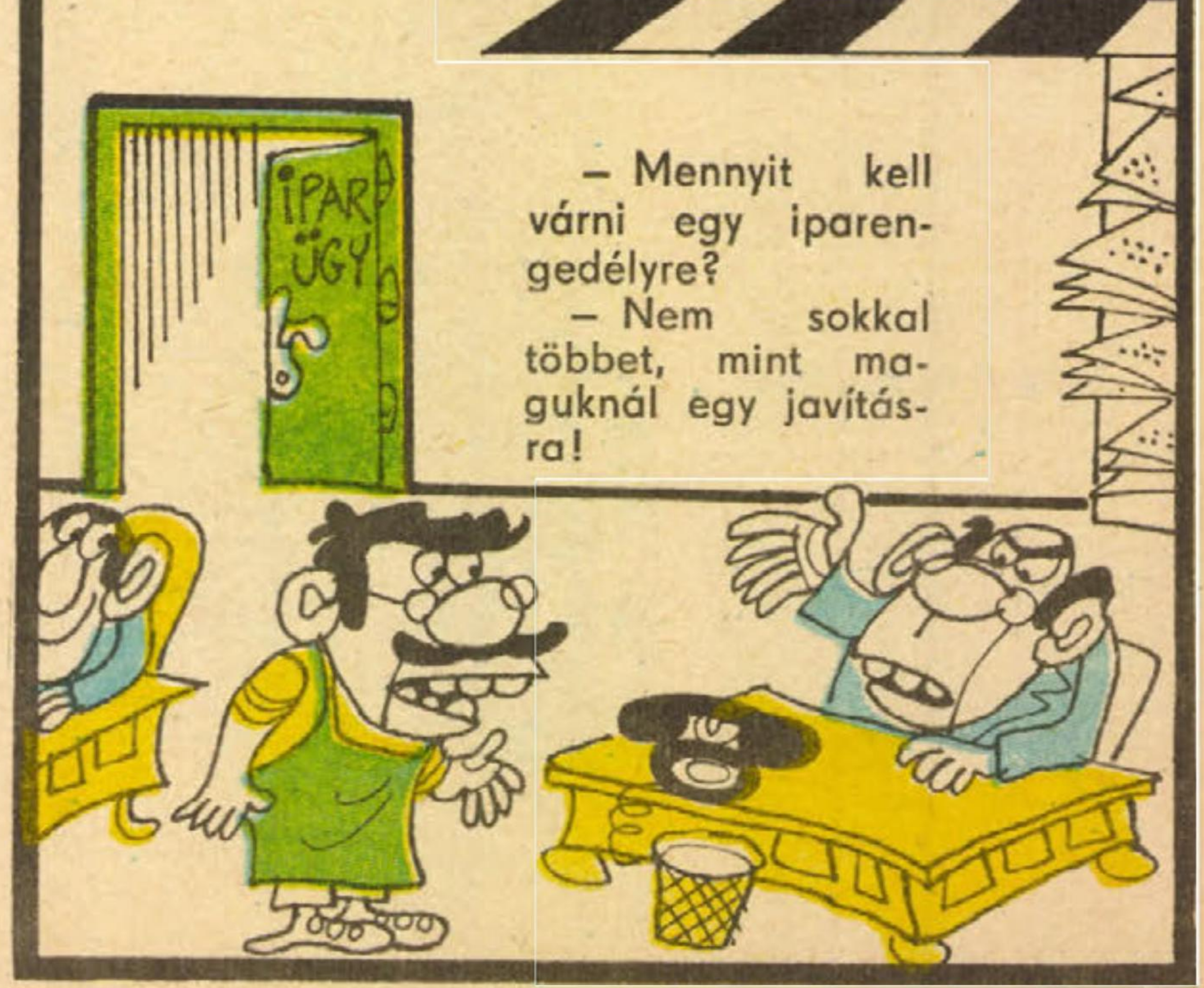
– Azonnal továbbítom. Gyorsaság, nem boszorkányság!

BECSÜLET-AJTÓ

GYORS KIÉRTESÍTÉS

– Mennyit kell várni egy iparengedélyre?
– Nem sokkal többet, mint maguknál egy javításra!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

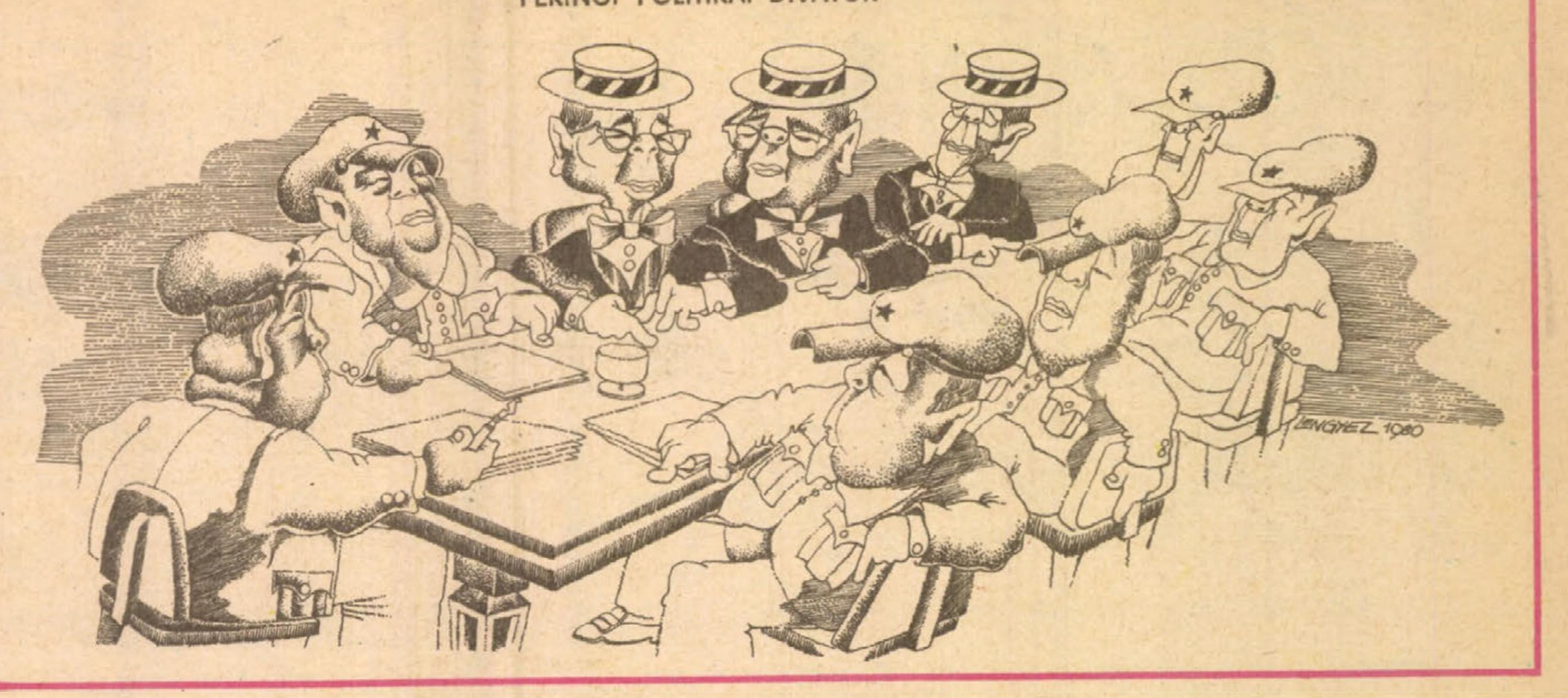
Egy párizsi szabóságban a megrendelő így szól a mesterhez:

— Monsieur, szeretném, ha bevarrnának egy kicsit ebből a nadrágból.

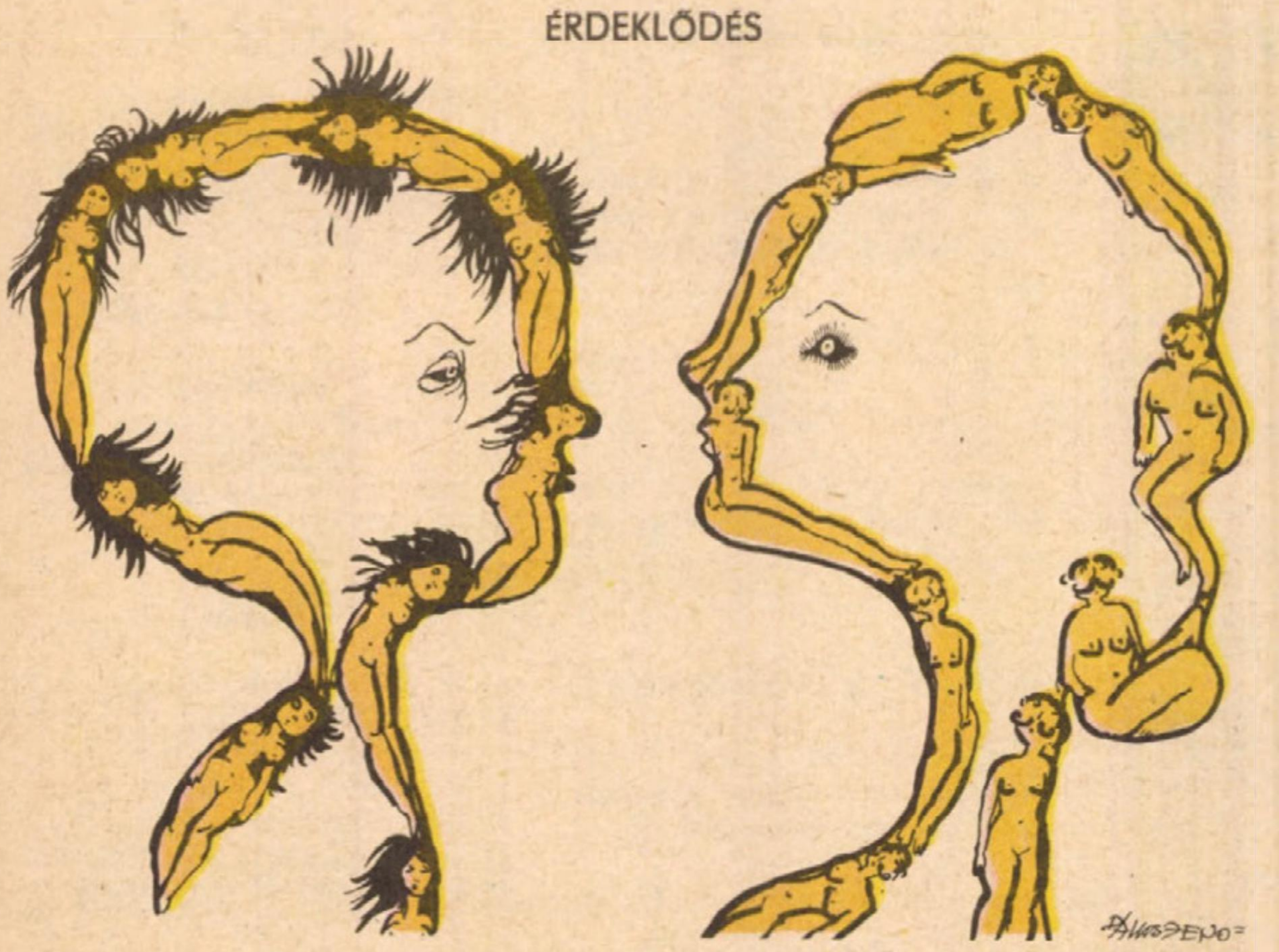
— Bő magára?

— Olyannyira, hogy néhány lépést meg kell tennem, mire a nadrág is elindul utánam.

PEKINGI POLITIKAI DIVATOK

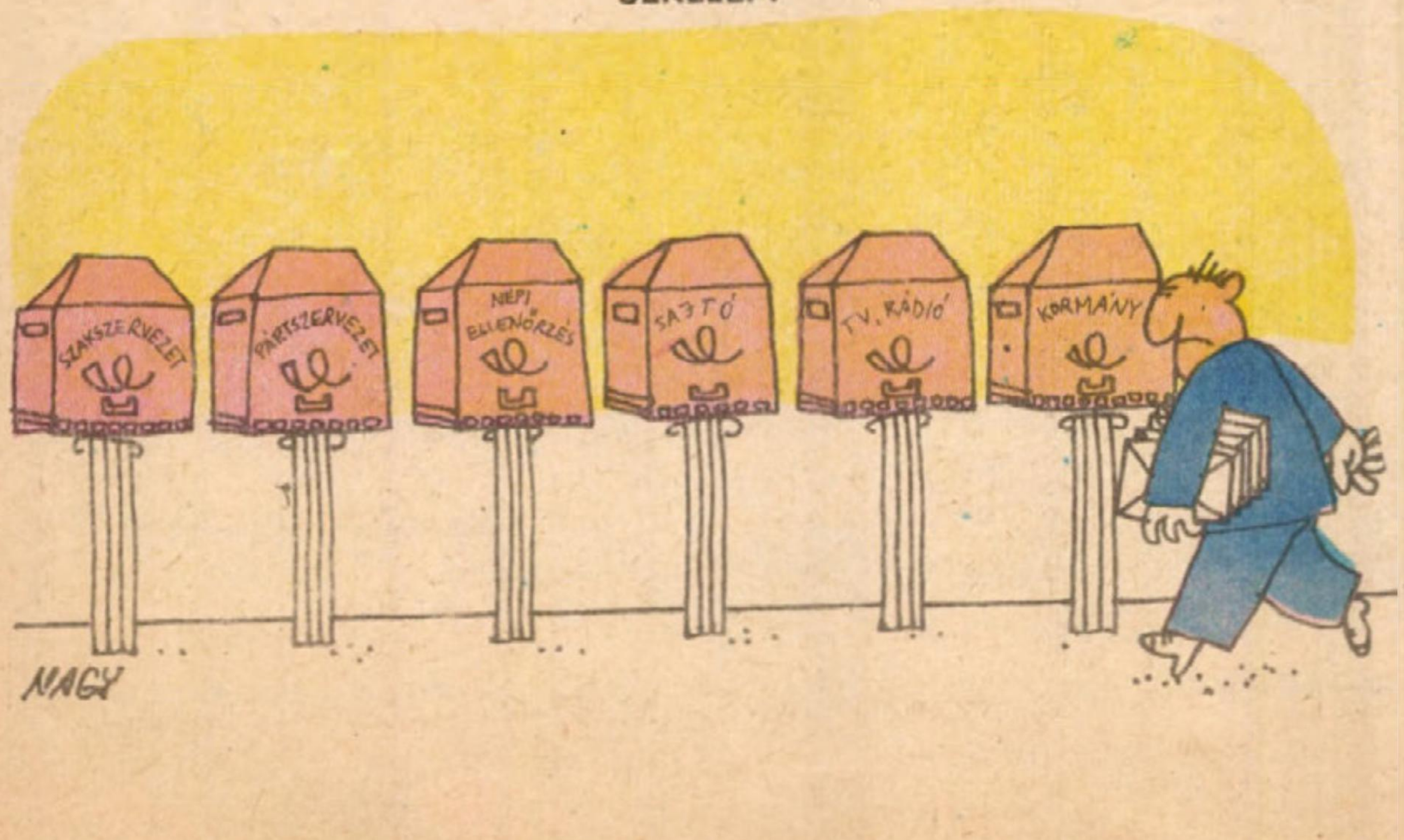
ÉRDEKLŐDÉS

— Nézzék, mi munkásemberek vagyunk, nekünk erre futotta.

SÉRELEM

ÉRDEMES TARTOZNI

Évek óta duruzsolják a fülembe, hogy érdemes tartozni. Nem az jár jól, aki beosztja a kis pénzét, óvakodik az adósságtól, hanem ellenkezőleg az, aki kölcsönt vesz fel. Értsd meg, magyarázzák szakszerűen, az árak emelkedése, meg a kamatláb, plusz a leszámítolási akármi és a tőke amortizációja, az lassabban izélődik, mint az árindexnek a micsodája. Sokáig nem értettem, mert istenáldotta pénzügyi analfabétának hittem magam, de rengeteg sok ismerősöm, barátom van, akikben több tucat Rothschild veszett el, ha ők mondják biztosan így van.

Nézz csak körül a világban, az az állam jár jól, amelyik kölcsönöket vesz fel és neked is ezt kell csinálni, pontosan azt, amit az államok csinálnak, mit gondolsz te, az állam nem hülye, ha nem járna jól, nem csinálná. Aki tartozik, az jól jár, meggazdagszik, mert az árindex szorozva az időhányados tőkével plusz kamatláb, az annyi mint, szóval tetszenek érteni... ez az egyetlen módja, hogy az ember megragadja a szerencséjét a mai zaklatott világban.

Annyit minden esetre megértettem a dologból, hogy ha jól akarok járni, meg akarok gazdagodni, akkor az adós helyzetébe kell hoznom magamat. Tartozni, tartozni, tartozni — ez az anyagi gyarapodás aranyszabálya, vagy ahogy pénzügyi szaktanácsadóim mondják, minél nagyobb az ember adósságállománya, annál többet nyer. Nos, bankár nem vagyok, de ütődött sem, ha ezen múlik, gyerünk azzal az állománnyal.

Elsőbben is a takarékpénztárhoz fordultam, felvettem egy nagyobb összegű hitelt lakásfelújításra. Gyanútlanul adtak, nem is sejtették, hogy én most alaposan átverem őket, meg fogok rajtuk gazdagodni. Azután üzletről üzletre jártam, tücsköt-bogarat összevásároltam, amit csak hitelre adtak, bútort, színes tévét, szőnyeget, sőt, még villanyborotvát is, pedig pengével borotválkozom.

Majd felkerestem néhány távoli rokonomat, akiknél pénzt szimatoltam, alaposan levágtam őket. De milyen ravaszul csináltam! Nem árultam el, hogy nekem meggazdagodásra kell a pénz, hanem úgy tettem, mintha nem volna pénzem, pedig akkor már a bőröm alatt is adósság volt.

Több, mint egy éve ennek. De hogy milyen tudatlanok és ostobák a hitelezők! Egyre-másra küldözgetik nekem a felszólító leveleket, az ügyvédi meghagyásokat, még a fizetésemet is letiltották. Muszáj nevetnem az együgyűségükön. Ezek egyszerűen nem tudják, hogy én ki vagyok! Hát persze honnan tudnák, hogy én egy leendő irtózatosan-gazdag-ember vagyok. Képzeljék csak, a múltkor beállít hozzám egy kedves bácsi és rámrivall, hogy én tele vagyok

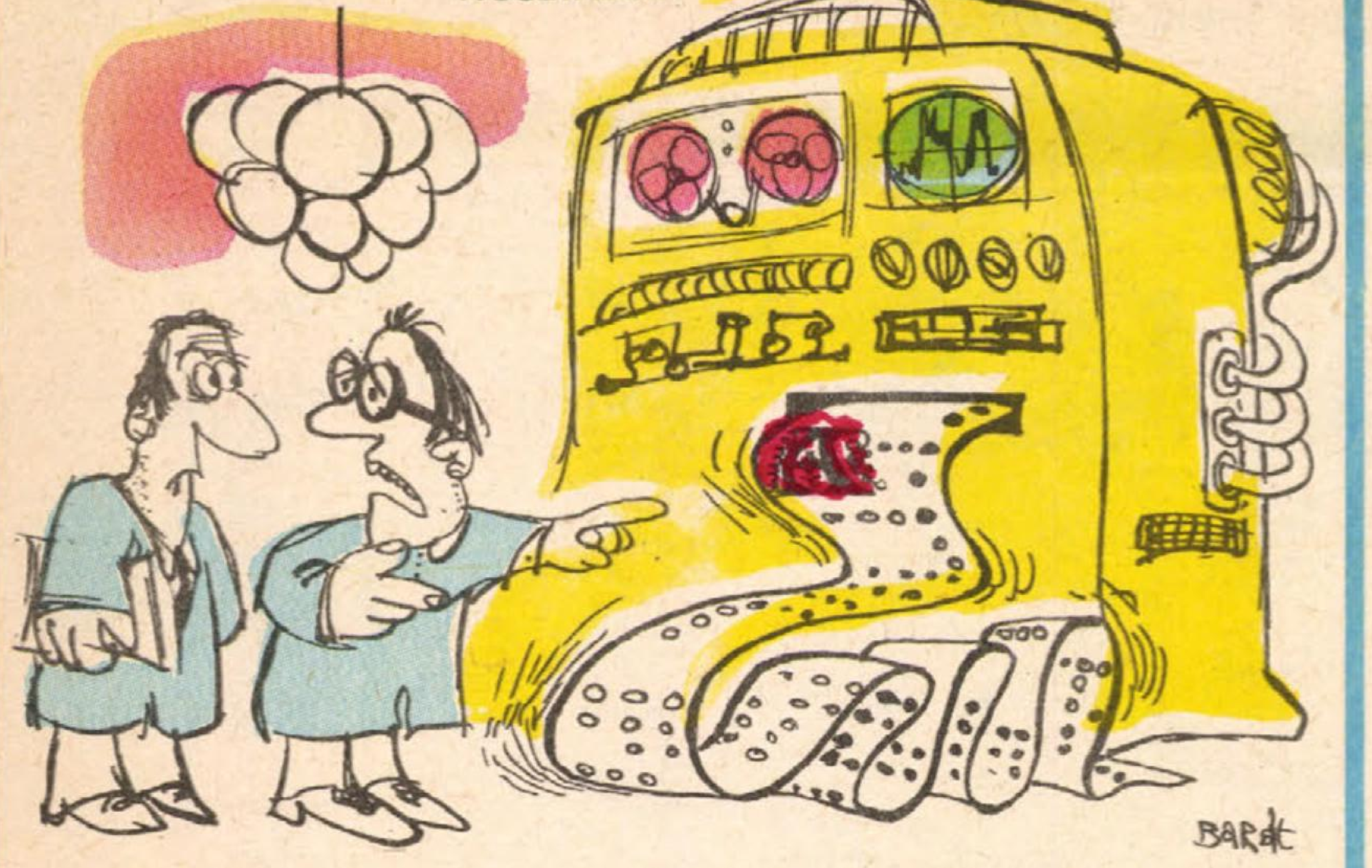
adóssággal. Úgy van uram, tele bizony, hála a jó Istennek, meg az én zseniális előrelátásomnak. És vártam, hogy leszámolja majd nekem az első nagyobb profitokat. Ehelyett lefoglalta a tévét, a szőnyegeket, még a villanyborotvát is.

Rögtön láttam, hogy ez egy őrült akinek sejtelme sincs, kivel áll szemben, egyszerűen nem tudja felfogni a maga pondró-eszével, hogy bennem egy pénzügyi lángelme, valamint egy közeljövőbeli milliomos ötvöződik szilárd egységbe. No, meg is mondtam neki alaposan a magamét, felőlem irkálhat-firkálhat, akár végre is hajthat, rövidesen az egész adósságállományt a mellényzsebemből fizetem ki.

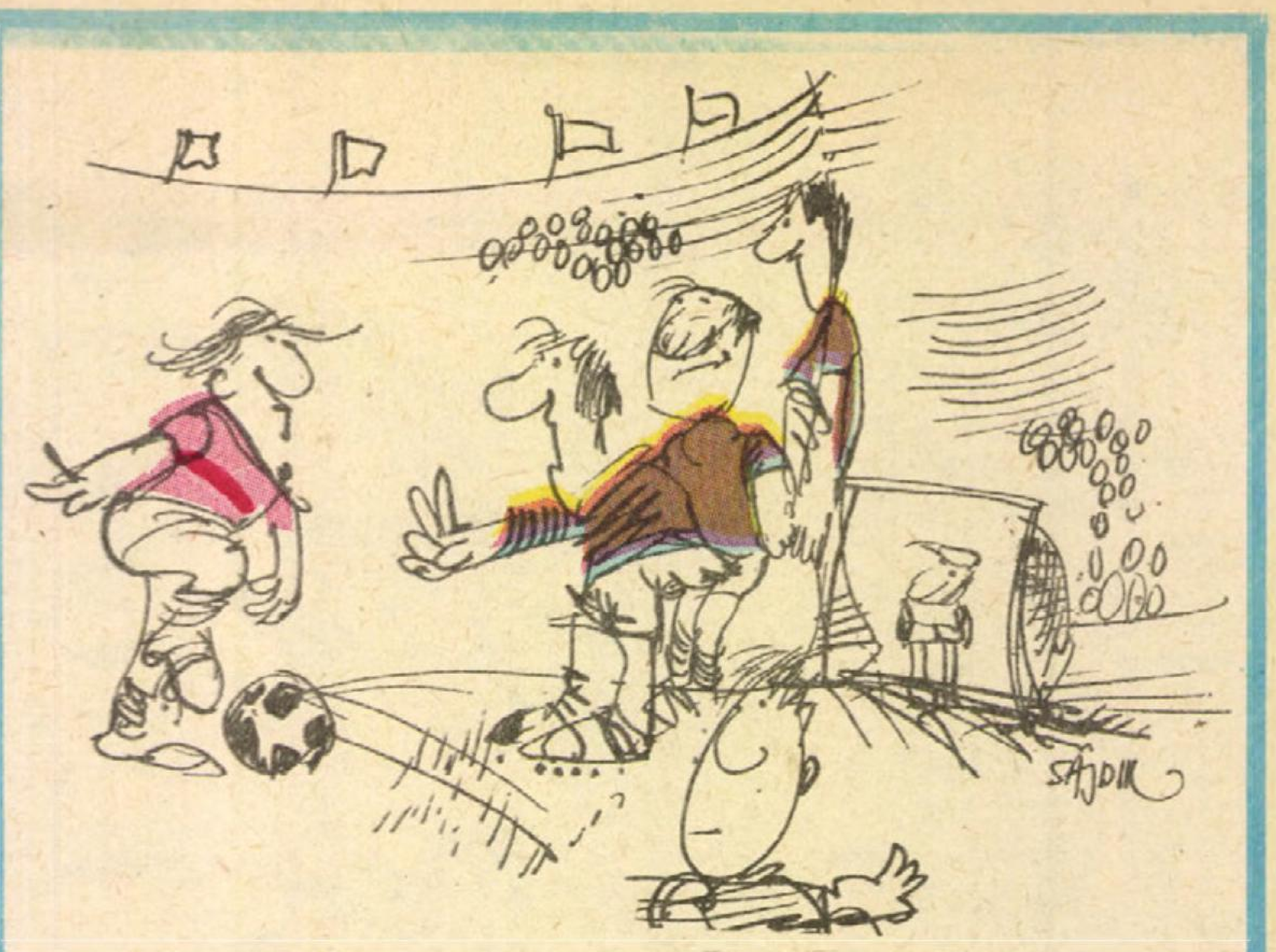
Azt mondta jó, de addig is lefoglalta a mellényemet.

Novobáczky Sándor

NOSZTALGIA

– Mostanában díszes iniciáléval kezdi a lyukkártyáit.

– Beszéljünk meg egy jó értelemben vett bundát. Rúgjunk egymásnak minél több gólt!

VASÁRNAPI ÚTRAVALÓ

– Aztán légy kedves apukádhoz, kisfiam, ha már olyan hülye szegény és feleségül vette azt az utolsó szemetet . . .

SZILÁNKOK

SZERVEZÉS

L. nagyon ügyes szervező. Ha egy lakatlan szigetre kerülne, másnap már alapítana ott egy tömegszervezetet.

ISKOLÁBAN

— Pisti, holnap küldd be hozzám az apádat!
— Talált gyerek vagyok.
— Akkor küldd be a becsületes megtalálót!

GŐG

Olyan fontos ember, hogy a népszámláláskor kétszer íratta fel magát . . .

LEÁNYKÉRÉS

Férjes asszonynak kérd meg a kezét. Semmit sem kockáztatsz, s mégis boldoggá teszed őt.

HIRDETÉS

JÓZAN ÉLETŰ, SZENVEDÉLYEKTŐL MENTES IVÓPARTNERT KERESEK!

HONVÁGY

Gazdag magyar rokonaim élnek a távoli Pesterzsébeten. Most harminc év után hazalátogattak hozzánk, a Rottenbiller utcába.

NOTESZ

Inget elhozni a patyolatból, parizert vásárolni, elválni.

MAGAS KÖVETELMÉNY

Elérhetetlen célt kell magunk elé tűzni, s aztán ezt kell túlszárnyalni.

RAZZIA

— Ön miért nem dolgozik?
— Nem vállalhatom a kockázatot, hogy üzemi baleset ér.

BEUGRÁS

Bravúros beugrással mentette meg az előadást a színigazgató, mikor az üres nézőtér láttán taxiba ugrott és a közeli szakmunkástanuló intézetből toborzott közönséget.

SZÁMLA

Brahovácz meséli:
— Tegnap bementem egy étterembe vacsorázni. Fizetéskor átnéztem a számlát és gondterhelt arccal ránéztem a fizetőre:
— Főúr, pontosan számolt.
Mire ő szórakozottan:
— Kedves vendég, emberek vagyunk. Ígérem, többet nem fog előfordulni.

HŰSÉG

— Kénytelen vagyok hű lenni a férjemhez.
— Miért?
— Lajos bármikor hazajöhet, és ezekben az átkozott modern szekrényekben alig fér el egy férfi.

5 ÓRAI TEA

— A lányomat tavaly elengedtem táncolni egy ötórai teára. Tegnap azzal állított vissza a szülői házba, hogy férjhez ment, elvált és fogadjam vissza őt meg a gyereket.

NYELVVÉDŐ

Z. az afrikai dzsungelben eltévedt, hetekig kóborolt az őserdőben. De akkor is ügyelt a helyes és szép magyar beszédre.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A kocsi hirtelen fékez a közlekedési lámpánál, a mögötte jövő pedig beleszalad hátulról. Az első kocsiból kiugrik a volán mögött ülő nő, mérgesen néz a másik kocsi vezetőjére. Amikor azonban látja, hogy az az ellenkező nemhez tartozik, csípőre teszi a kezét és flegmán így szól:
— Férfinak fakanál való a kezébe, nem pedig volán!

ENERGIAVÁLSÁG

APRILIS VÉGE

– Ejnye, fiam, nem azért kaptuk meg előbb a fizetést, hogy máris a fenekére verj!

BARANYI FERENC:

IRKA-FIRKA

A FIZIKA TÖRVÉNYE

Ne csodálkozz, ha fölébed
ostobább kerülhet:
a buborék fölfelé megy,
míg a gyöngy lesüllyed.

II. LAJOS UTOLSÓ GONDOLATA

Mögöttem a győztes ozmán –
előttem a Csele.
Nemeskürtyt bajba hoznám,
ha nem vesznék bele.

TEMPORA MUTANTUR

„Kaparj kurta s neked is lesz" –
túl vagyunk már ezen:
aki kurta, kapartat, hogy
neki nehogy legyen...

ÉRDEMDÚS POLGÁR BÚCSÚZTATÓJA

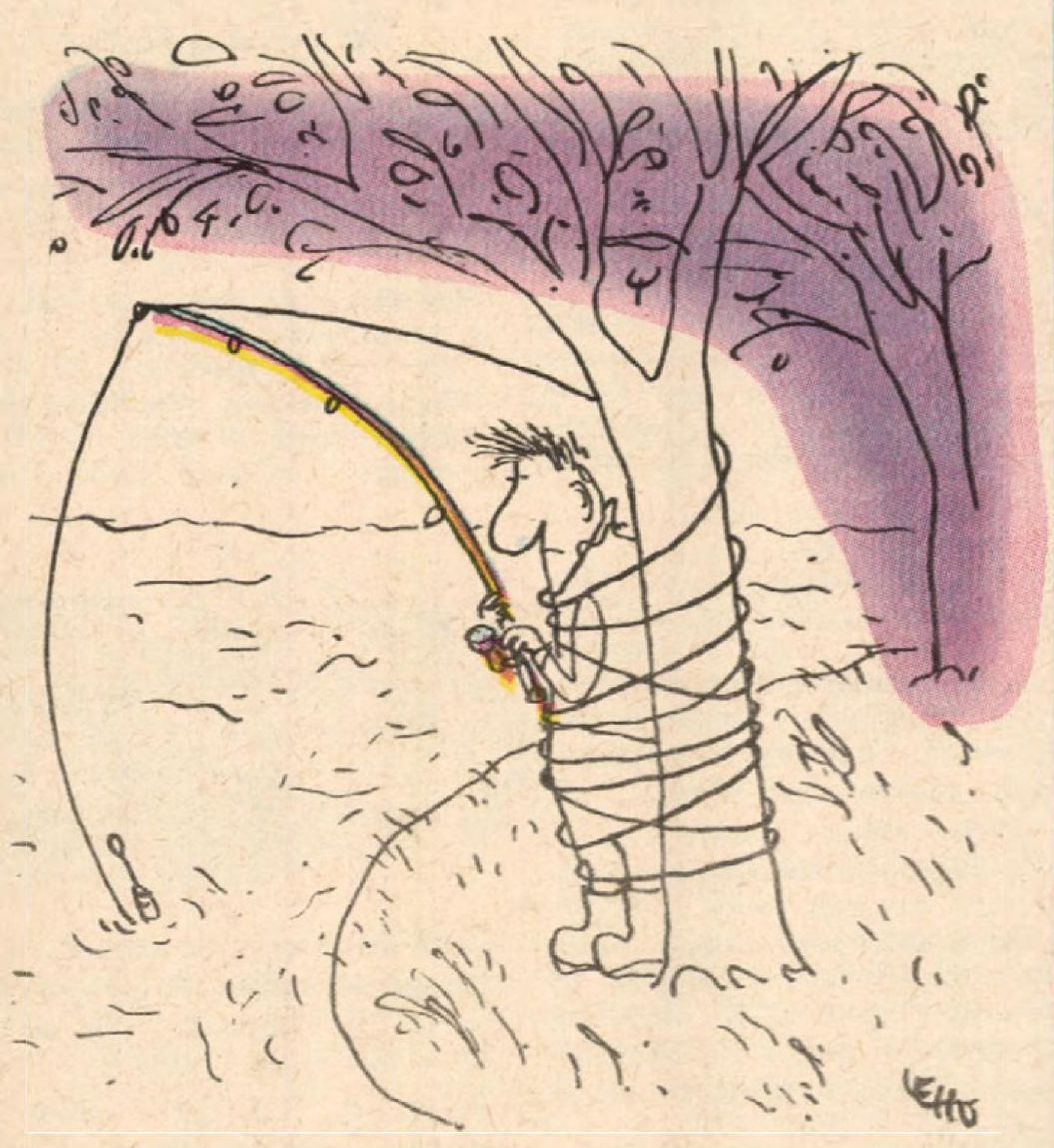
Eönző elvtárs jó elvtárs volt,
hisz a zebrán sose gázolt,
utcán senkit sem köpött le
s kerékbe anyját se törte.

Eönző elvtárs jó elvtárs volt,
elpirult, mikor harácsolt,
pecsenyéjét szemlesütve
tartotta a közös tűzbe.

Eönző elvtárs jó elvtárs volt,
vétket ő sosem palástolt,
hisz azt úgyis eltakarta
a köpeny, mi forgott rajta.

Megérdemelt hát nyugalma.

SZELES IDŐ

SZÓSZÖCSKÉK

Az erdőkerülő az erdőt kerüli. Az iskolakerülő az iskolát kerüli. Az emberkerülő moziba megy.

*

Elkövette-e már az e hetit? Mármint félrefordítását a tévé. El, feleim, el, efelől nyugodtan alhat bárki.

Olasz film. Ellenálló itáliai parasztok gyors ütemben szerelnek össze egy puskát. Elsütni azonban nem lehet. *Jaj, a kutya!"* — kiált föl egyikük. Majdnem elfelejtették. Aztán gyorsan beszerelik. A kutyát. A puskába. Hogy emezt el lehessen sütni.

Mindeme regényes történés azzal magyarázható, hogy amit az olasz — meg a francia — *kutyának* hív, az magyarul nem egyéb, mint a fegyver *ravasza.*

Kíváncsi vagyok, mit szólna a tisztelt fordító, ha ugyanez a jelenet magyar filmben játszódnék, s a ravaszt sürgető olasz szinkronszínész szájába ezt a felkiáltást adnák: „Jaj, a *róka*!"

*

Szívből derülök a tévé vetélkedőin is. Megható az a különleges gond és körültekintés, mellyel a versengő játékosokat kiválasztják. A minap az a fiatalember örvendeztetett meg, aki a kérdésre, vajon mit csinálna, ha mulatóhelyen, fogyasztás után észlelné, hogy pénzét otthon felejtette, azt válaszolta: fölgyújtaná a mulatót. Logikus, egyszerű, kulturált megoldás, amellett — valljuk meg — nincs minden eredetiség híján. Külön az ifjú ember javára írom, hogy nem a főpincér megkéselését részesítette előnyben, ami igazán kifinomult lélekre vall.

Legutóbb egy másik vetélkedő melengette meg a szívemet. Az, ahol ki kellett találni, milyen nyelven beszél valaki, s azt is, hogy milyen anyanyelvű személy beszél ama bizonyos nyelven. Az még csak hagyján, hogy a játékosok egyike sem ismerte föl az „It's a long way to Tipperary"-t, a leghíresebb brit indulót, sőt még azt sem, hogy ennek szövege angol. (Istenkém, végtére is nem zenei fenoméneknek és nyelvzseniknek rendezték a vetélkedőt.) De a csúcsot az jelentette, amikor valaki ama meggyőződésének adott hangot, hogy az angolul magyar kiejtéssel beszélő egyén anyanyelve a *belga.*

Ennél nagyobb belgaságot keveset hallottam, tekintve, hogy belga nyelv épp úgy nincs, mint ahogy nincs svájci vagy liechtensteini nyelv sem.

Szemben a tévé gondos versenyzőkiválasztásával. Mert az ugyebár van.

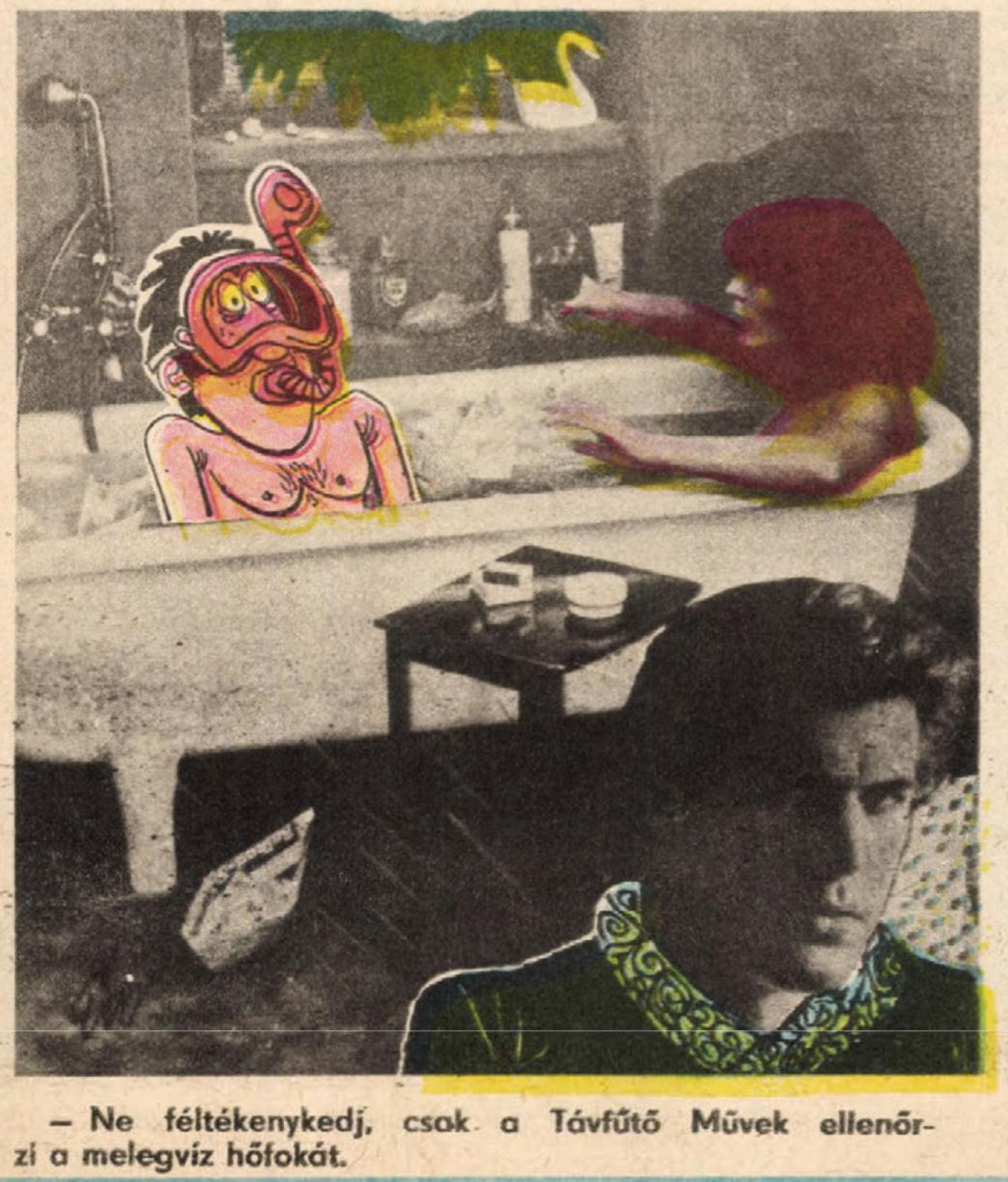
*

Tavaszi párbeszéd a határban:

— Hát az a kettő mi a csudát művelhet ott?

— Ki tudja? A földet, azt biztosan nem.

(timár)

– Ne féltékenykedj, csak a Távfűtő Művek ellenőrzi a melegvíz hőfokát.

– Na nézd csak... Ez az, ami közterületen nem tilos! Ezt kell csinálni!

ZSÖLLYE

Az Erkel Színházban rendezett vidám esztrádműsoron a legnagyobb sikere népszerű komikánknak volt, akit a közönség nemcsak remek humora, hanem tekintélyt parancsoló termete miatt is kedvel. Kilói számát megcáfolva, háromszor ismételte meg egyik kupléját, frenetikus tánc kíséretében. A produkció végén a közönség még akkor sem volt hajlandó abbahagyni a tapsot, amikor megjelent a színpadon dr. Hegedűs János, hogy a következő számot bekonferálja. A művésznő erre, részint így kívánva jelezni, hogy több ráadás nincs, hirtelen odaugrott Hegedűshöz, cuppanós puszit adott neki és így távozott. Hegedűs egy pillanatra megtántorodott, majd az időközben lecsendesedett publikumnak csak ennyit mondott:

— Azt hiszem, az előadás hátralevő részében könnyebb lesz konferálnom... hiszen homlokon csókolt a „mázsa"!

*

A világhírű Monte Carlo Cirkusz jelenleg nagy sikerrel szerepel Ausztráliában. A világ legjobb cirkuszművészeit felléptető műsor egyik legnagyobb attrakciója a magyar Eötvös Gábor és bohóccsoportja, őket a kritika és a közönség egyöntetűen dicséri.

A Monte Carlo Cirkusz egyik érdekessége, hogy plakátjain és műsorfüzeteiben az alábbi szöveg olvasható:

„Bárkinek, aki nincs megelégedve a látottakkal, az igazgatóság előadás után visszafizeti belépőjegyének háromszorosát!"

Amikor Eötvös Gábor először lépett fel a társulattal és elolvasta a hirdetményt, megkérdezte a cirkusz igazgatóját Irvin Feldet:

— Nem túl kockázatos az ilyesmi, Mr. Feld?

Az igazgató elnevette magát.

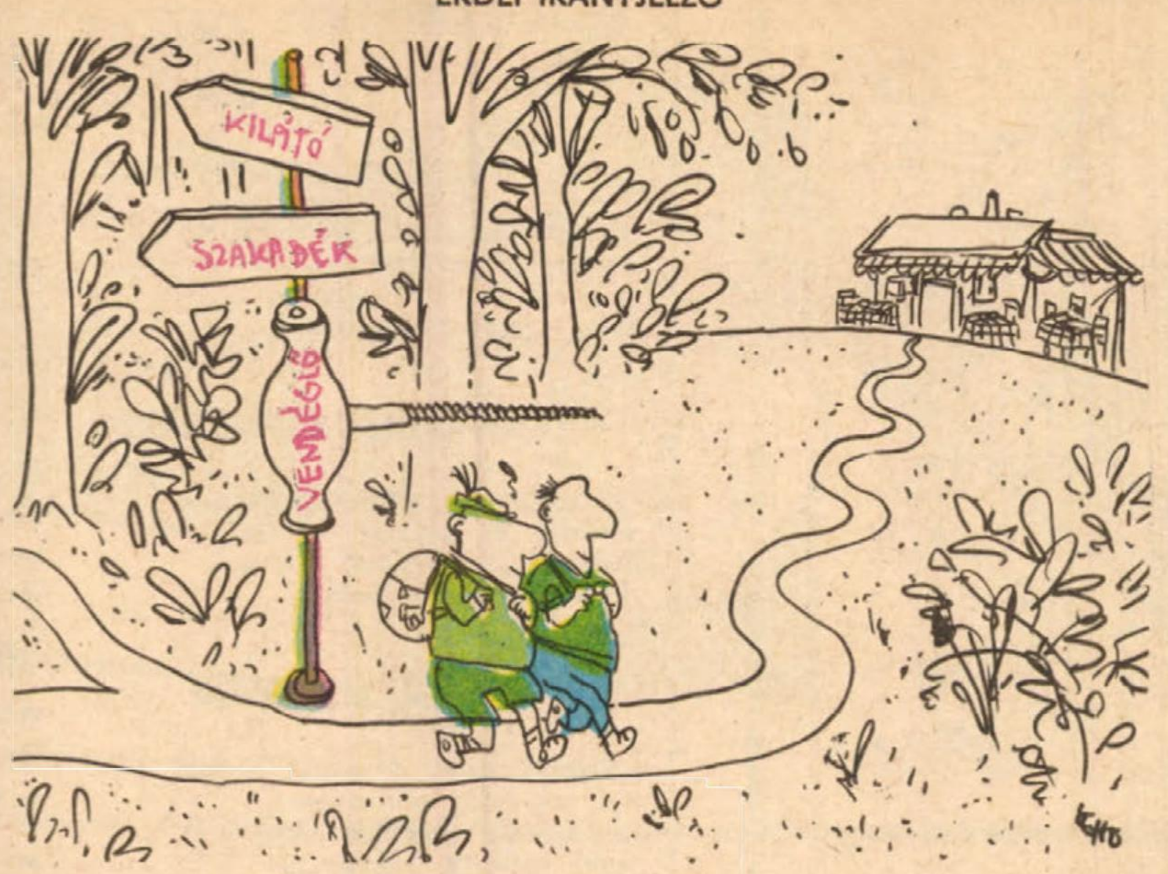
— Egyáltalán nem. Ugyanis amikor az előadás véget ért, a porondmester megkérdezi a közönséget, hogy tetszett-e a műsor vagy nem? Ugyanakkor felszólítja őket, hogy akinek tetszett, az álljon fel, akinek nem tetszett, az maradjon ülve!

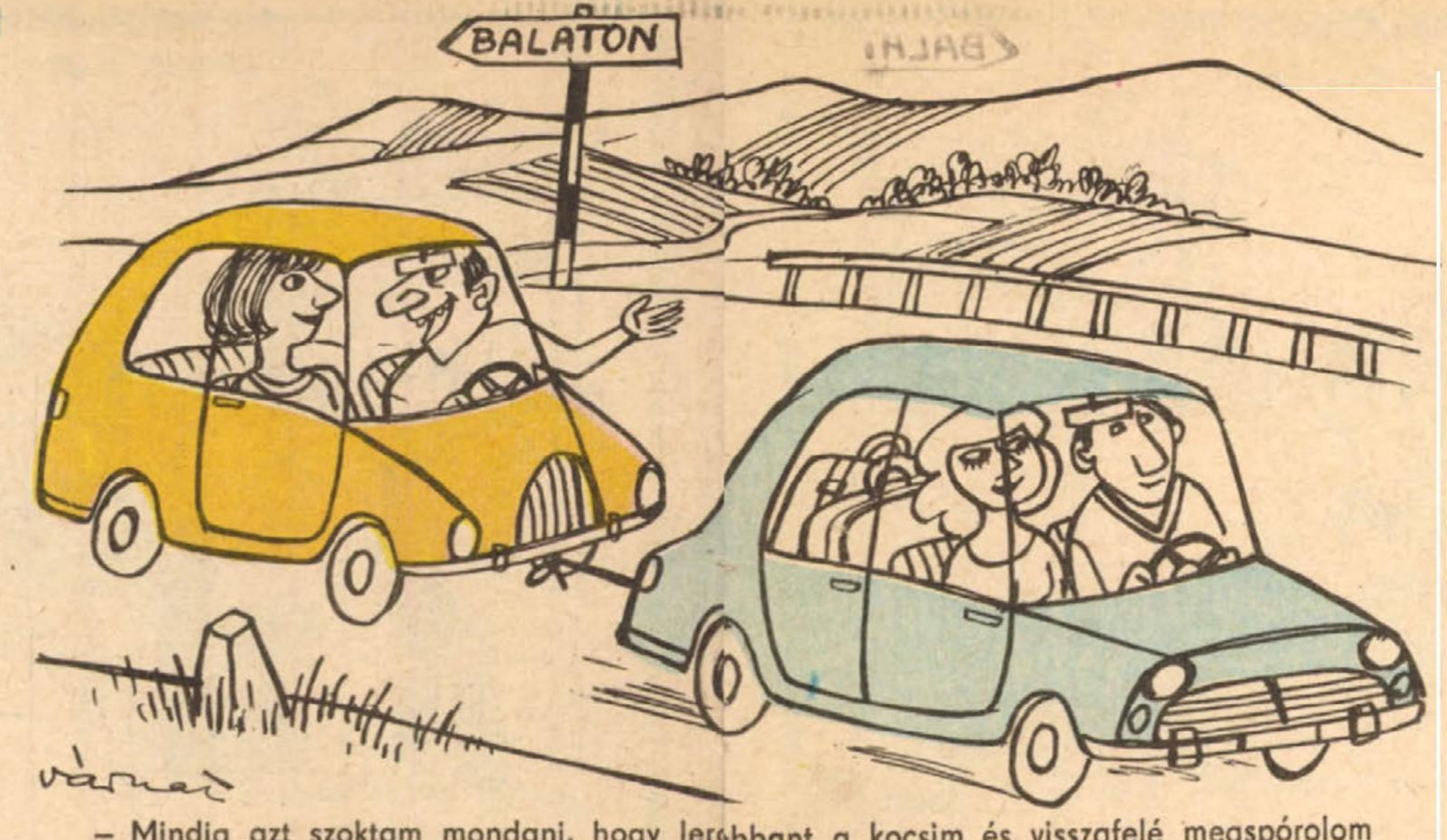
— És mi van, ha valaki ülve marad?

— Az nem létezik! Mert a kérdés feltevése után a cirkuszzenekar rázendít annak az országnak a himnuszára, ahol éppen vendégszerepelünk, és erre a közönség egyemberként felugrik!

Rátonyi Róbert

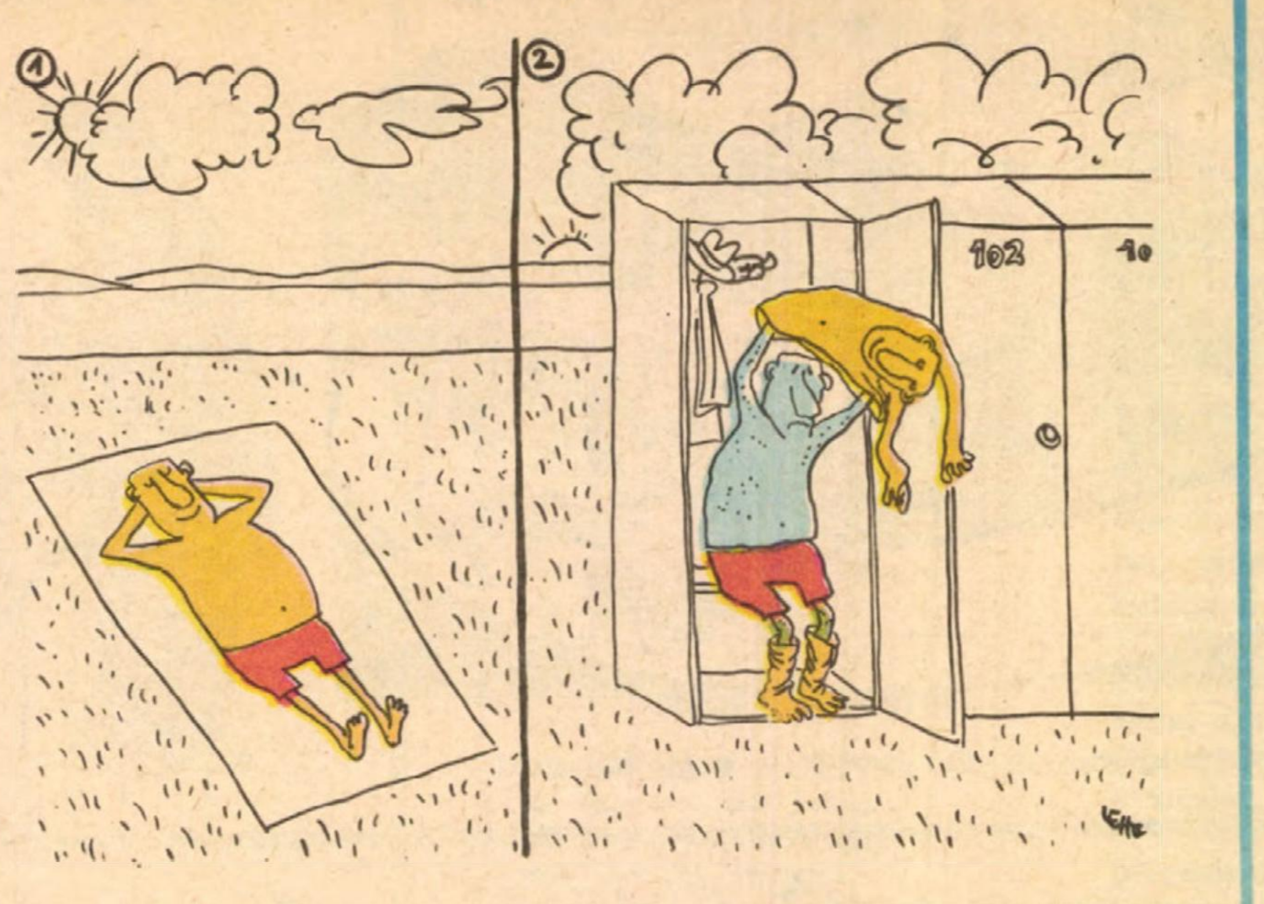
ERDEI IRÁNYJELZŐ

– Mindig azt szoktam mondani, hogy lerobbant a kocsim és visszafelé megspórolom a benzint...

KORAI STRANDOLÓ

SZÓKINCS

MÁJUSI POSTA

Az ünnep közeledtével hatalmasan felszaporodott a Ludas Matyi postája. Helyénvalónak láttuk, ha a legfontosabb, valóban közérdekű kérdésekre együttesen válaszolunk.

Remete Jolán, a barátnőm, a nerc stóláját akarja felvenni a felvonulásra. Nekem van egy ezüsttel átszőtt nagyestélyim Diortól, egy angóra nadrágkosztümöm Chaneltől és egy franciabársony komplém Lanvintől. A tanácsukat kérem: melyikbe bújjak?

Végigtanulmányozva a marxizmus klasszikusait, arra a megállapításra jutottunk, hogy a proletariátus türelme végtelen. A nemzetközi munkásosztály harcos ünnepén tehát ön, kedves kisasszony, oda bújik, ahová csak akar.

A régi felvonulások végén mindig adtak az embernek egy félméteres szafaládét és egy bucit ott, a királyok szobra mögött. Ez mostanában kiment a divatból. Tiltakozom a dolgozók szafaládéjának lábbal tiprása ellen. Mit tegyek?

Ugyan, ugyan, kedves olvasónk, ma már talán mégsem azért a szafaládéért veszünk részt az erőt és optimizmust sugárzó nagy seregszemlén. Bár, ahogy bizonyos éttermi árak alakulását figyeljük... Tudja mit, mindenesetre forduljon a szakszervezethez, abból baj nem lehet. Aztán írja meg, mire jutott.

Okvetlenül részt veszek a felvonuláson, mert ott a helyem. De mit tanácsolnak, hogyan hozhatnám a főnököm tudomására, hogy a saját jószántamból teszem és nem az ő kedvéért?

A módszer végtelenül egyszerű. Ahogy a menet a felvonulási térre ér, ön búcsúzzék el a főnökétől, és pikírt módon forduljon balra a Landler Jenő utcán. Majd a háztömböt megkerülve a Dembinszky utcán át vidám integetések közepette csatlakozzék újra a menethez. Ha a főnöke addigra lelépett, a fáradság kárba veszett, de legalább sétált egy jót.

Induláskor okvetlenül kezembe nyomnak egy színes léggömböt. A lufit a kisfiam törvényszerűen elkunyorálja tőlem, majd az első száz lépés után feltétlenül elereszti és bömbölve nézi, hogyan emelkedik az ég felé. Ez most már évek óta minden május elsején megismétlődik és engem az őrületbe kerget. Mit tegyek?

Semmit a világon. Kövesse tekintetével a lufit, amíg csak el nem tűnik a szeme elől. Páratlan közgazdasági eseménynek lehet tanúja. A lufi az egyetlen árucikk, amely dinamikusan emelkedik anélkül, hogy az ára változnék.

Születésemtől fogva színtévesztő vagyok. Nem tudok különbséget tenni a piros és a zöld között. Nem lehet ebből bajom?

Csak akkor, ha a május elsejét Teheránban ünnepli. A próféta zöld zászlaját a haladó mozgalmak vörösével összetéveszteni az adott történelmi szituációban káros lehet az egészségre. Idehaza — megítélésünk szerint — még piros zászló alatt is nyugodtan kiabálhatja, hogy hajrá Fradi.

A padláson hatalmas képet találtam, amely egy kopasz embert ábrázolt. Nagyapám szerint sok évvel ezelőtt ilyeneket is hordoztak a menetben. Kérdésem: kereshetnék-e néhány forintot a Patientia hajnövesztő reklámosztályától, ha ezt a szokást felújítanám?

Nem ajánljuk. Végül is hogyan mutatna Telly Savalas arcképe egy budapesti felvonuláson?

Milyen időbeosztást javasolnak a májusi ünnepekre?

Tanácsunk bonyolultnak tűnik, pedig voltaképpen igen egyszerű. Bármennyire is elfáradt abban, hogy a munka ünnepét háromnapos pihenővel ülte meg, ezt a fáradtságot ne az ünnepeket követő három munkanapon pihenje ki. Vagyis dolgozzék legalább annyit a munkahelyén, mint az ünnepeken. A haza javára és — ahogy mondani szokás — a maga hasznára.

Peterdi Pál

FÉRFIFALÓ

— Akármikor jövök be a szobájába — jegyzi meg munkatársának az osztályvezető —, maga folyton telefonál.

— Ezek üzleti megbeszélések, uram.

— Nagyszerű, de arra kérném, hogy a jövőben ne szólítsa az ügyfeleket „szivikémnek" és ne nevezze őket „buta libának".

TRIBÜN

Az ökölvívóedző vizsgáztatja tanítványát.

— Mit csinálsz, ha az ellenfeled kemény balegyenest üt a fejedre?

— Elhajlok és jobbhoroggal válaszolok.

— Az ellenfél hárítja és jobbhorog után recsegő felütést mér a gyomrodra.

— Hátralépek és hosszú balkezeseket szurkálok.

— Az ellenfél bebújik a karod alatt és gyilkos erővel megsoroz...

A bokszoló feldühödik.

— Ide hallgasson, maga most kinek szurkol tulajdonképpen? Nekem, vagy az ellenfelemnek?

*

Alfredo Di Stefanót meghívták a régi nagy Real Madrid játékosainak húszéves találkozójára.

— Nagyon érdekes volt — mesélte utóbb az idős világsztár. — Ezek a fiúk annyira meghíztak és úgy megöregedtek, hogy egyikük sem ismert rám.

*

Björn Borg, az ifjú teniszkirály, páratlan sorozatot ért el. Legutóbbi 36 mérkőzését — világklasszis profik ellen — mind megnyerte és 24 esetben már játszmát sem vesztett. Ezzel kapcsolatban megkérdezték Lennart Bergelint, Borg edzőjét: miben javulhat még a svéd csillag? Bergelin hosszan gondolkozott, aztán csak ennyit mondott:

— Tulajdonképpen most már nincs is olyan sok tanulni valója.

*

Az óriásgép viharba került és vadul hánykolódott valahol Kalifornia légterében. Az utasok nyugtalankodni kezdtek, de akkor megszólalt egy hatalmas termetű fekete fiatalember.

— Aggodalomra semmi ok! Az a gép, amelyen én ülök, egyszerűen nem zuhanhat le.

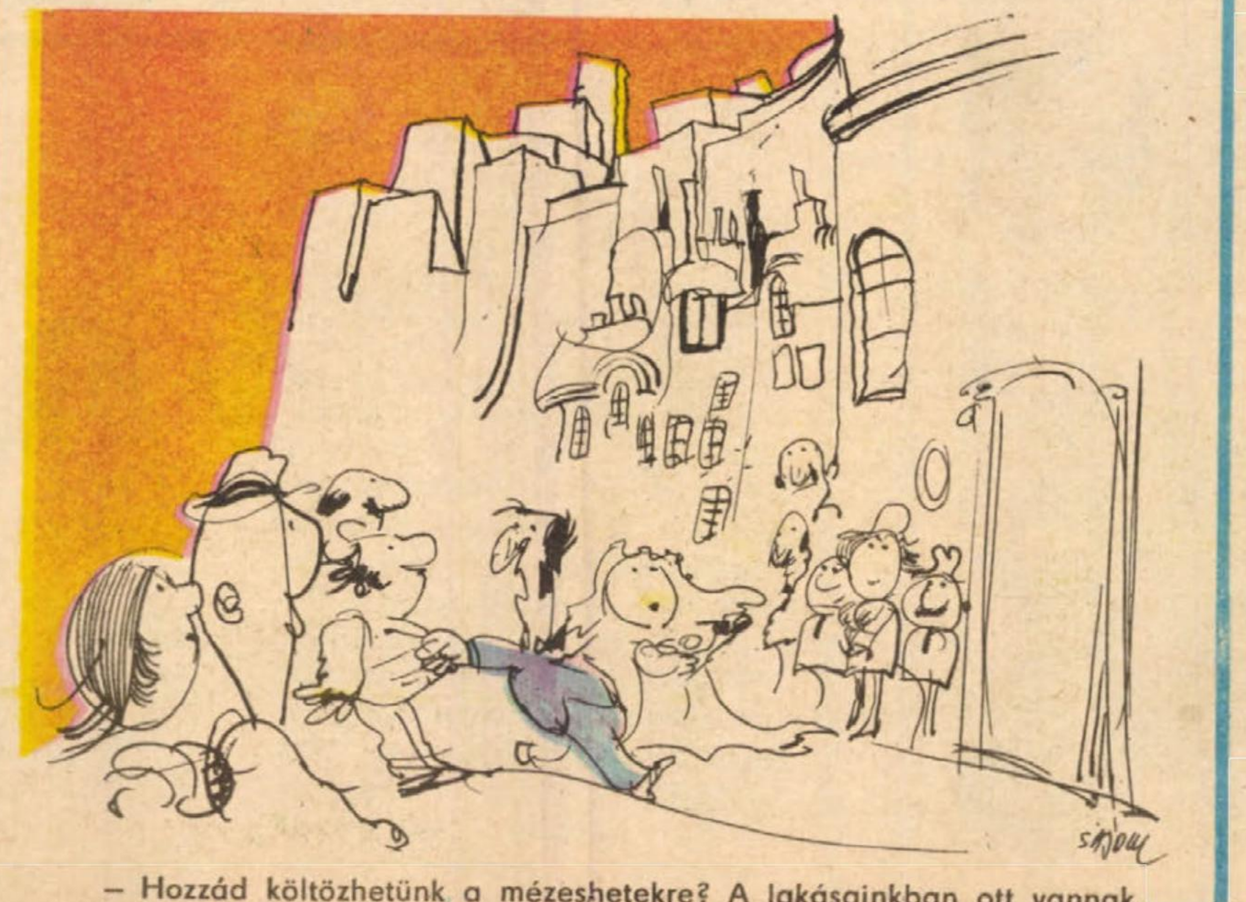
Hogy ki volt? Természetesen Muhammad Ali.

*

John Elway éppenhogy bekerült az egyetemre, máris ő lett az amerikai bajnok rögbicsapat kapitánya. Sokan aggódni kezdtek, hogy a srácnak talán fejébe száll a hirtelen dicsőség. A mama azonban a fejét csóválta:

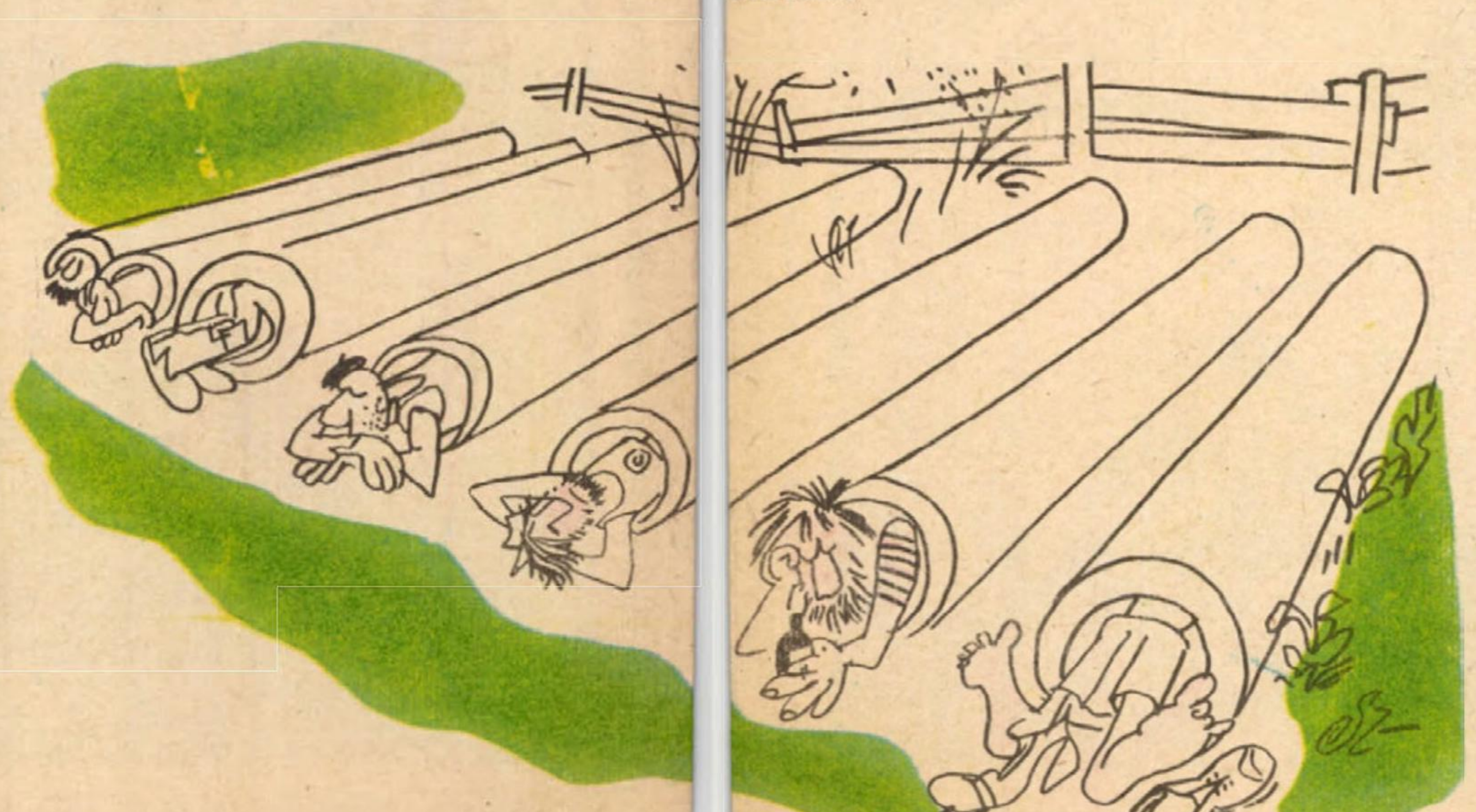
— Semmi változást nem tapasztalok a gyereknél — mondta. — A szemetet már előzőleg sem volt hajlandó kivinni.

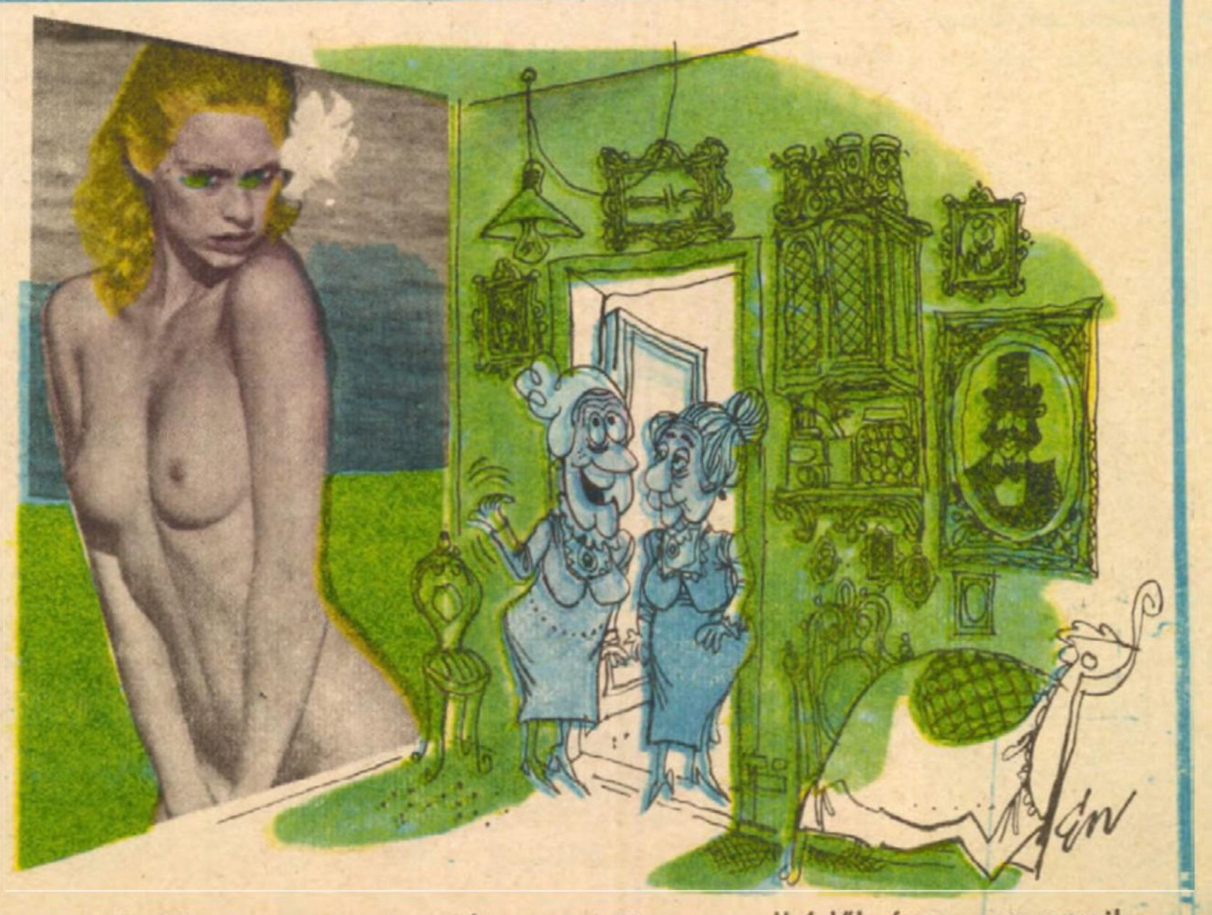
(p. p.)

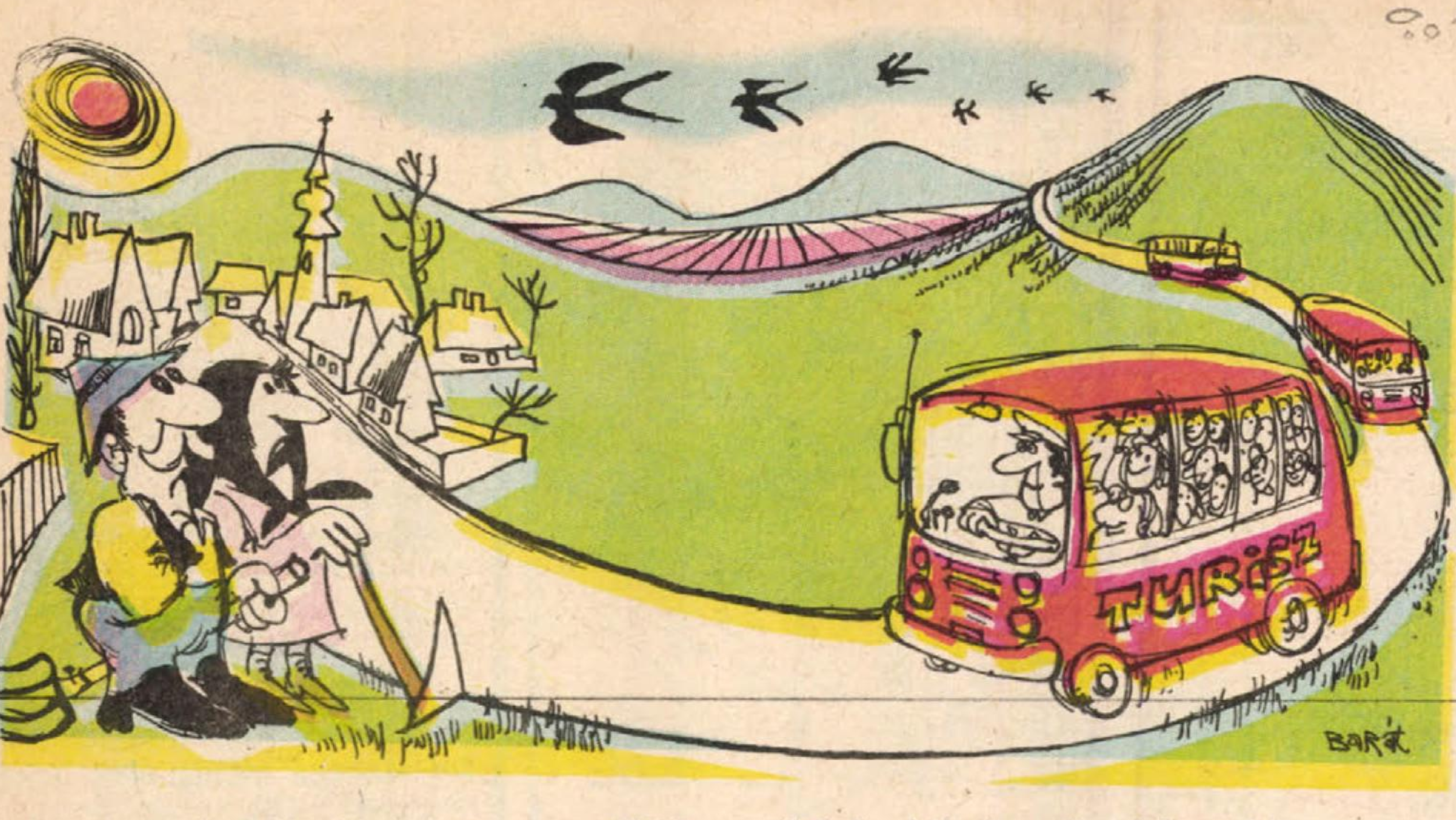
– Hozzád költözhetünk a mézeshetekre? A lakásainkban ott vannak a volt házastársaink a gyerekekkel!

CSŐLAKÓTELEP

– Amióta ezt a posztert ideragasztottam, az albérlők észre sem veszik, hogy nincs ablak a szobán!

– Istenem, itt a tavasz, megjöttek az első fecskék és a turistabuszok!

BEVÁSÁRLÓKOSÁR

ÉPÍTŐKOCKA

– És majd játék kel ki belőle...

Adatok egy ismeretlen földrészről

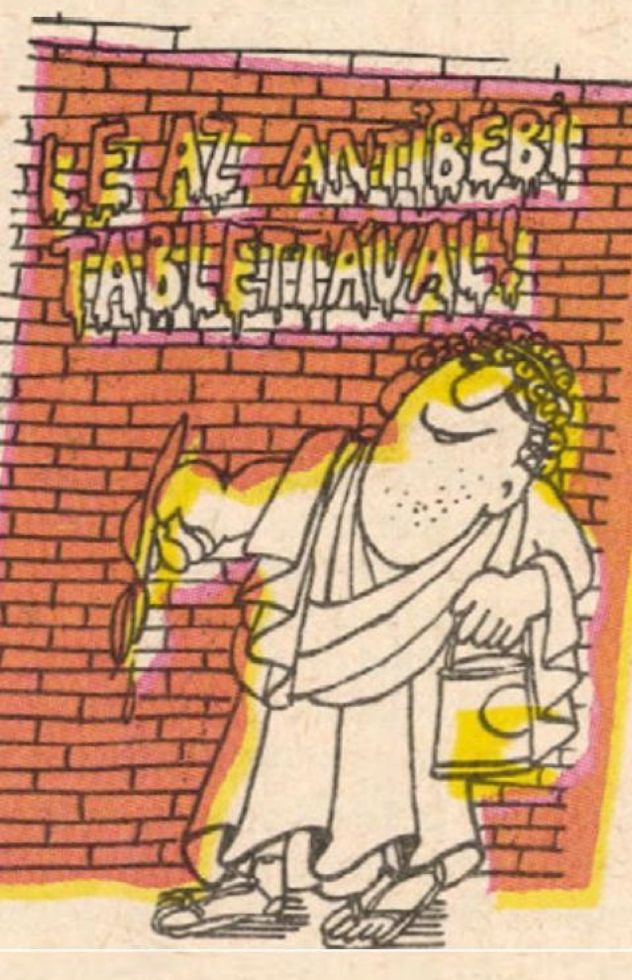
Atlantiszt — amelyről Platón óta úgy tudjuk, hogy egy óriási erejű földrengés következtében süllyedt az óceánba — nem vulkánikus katasztrófa pusztította el, hanem három, gyors egymásutánban bekövetkezett, elemi erejű demográfiai robbanás.

Kutatási adataim szerint az egykori kontinens, Atlantisz, tudományos és kulturális fejlettsége igen magas fokon állt: hozzávetőlegesen elérte, sőt bizonyos területeken túl is haladta a mai, huszadik századvégi tudásunkat is. Az antibébi tablettákat az egész kontinensen használták már, midőn a tablettákat előállító gyógyszergyárba betört a tengervíz és a teljes raktárt elsózta, úgy, hogy a készleteket megsemmisítették és néhány hónapon át hiánycikk volt az antibébi tabletta.

Nem egészen egy évvel a gyógyszergyári események után Atlantiszon négyszázötvenmillióval több újszülött született, mint az azt megelőző hónapokban, úgyhogy kormánybizottság alakult a szülések levezetésére és a kisbabák elhelyezésére. A kevésbé fontos és gazdaságos középüzemekből szülészeti osztályokat létesítettek, a munkások — változatlan átlagbérek mellett — csecsemőgondozói és segédorvosi feladatot láttak el.

A következő esztendőben Atlantisz építőipari kapacitásának 90%-át bölcsődék építésére fordították, de minden igyekezet kevésnek bizonyult. Reggel hét órától alkonyatig mintegy kétszáz-kétszázhúszmillió két éven aluli kisbaba totyogott az utcákon, megbénítva minden forgalmat, és a kisgyermekek növekedésével az utcák lassan szűknek bizonyultak. Itt is, ott is forgalmi dugók keletkeztek, a nagycsoportosok elözönlötték a középületeket és a sportpályákat. A hadügyminisztérium — felvételi vizsga után — a fejlettebb hároméves fiúcskákat katonai szolgálatra hívta be, hogy valamennyire tehermentesítse a városok zsúfoltságát. Valamennyi oktatási intézmény, beleértve a főiskolákat és a Tudományos Akadémiát, *lánc-lánc-eszterlánc-ot* oktatott; a gyermeknapon több mint hatszáz akadémikust tüntettek ki a „Kiváló Óvónő" kitüntető címmel.

Két évvel az első, nagyerejű demográfiai robbanás után következett be a második robbanás. A kormány ugyanis a

válságos két év során minden erővel igyekezett könnyíteni a gyermekes családok sorsán, s ez a gyermekteleneket is meggyőzte, hogy ne használják a most már korlátlanul kapható antibébi tablettát. Miután a tablettát elhagyó asszonyoknál gyakran követte a terhességet ikerszülés, a következő esztendőben mintegy nyolcszázmillió kisbaba érkezett a világra, csaknem a kétszerese az előző robbanásnak.

A kormány kihirdette a rendkívüli állapotot; ideiglenesen elrekvirálta a személygépkocsikat, melyekből mozgó szülészeti ambulanciákat létesített, és az óceán felől jövő szélben egész Atlantisznak pelenkaszaga volt. Ebben az időben már csak egyetlen napilap jelent meg Atlantiszon, a „Szép Család", melyből — elmés perforálással — pólyát lehetett hajtogatni.

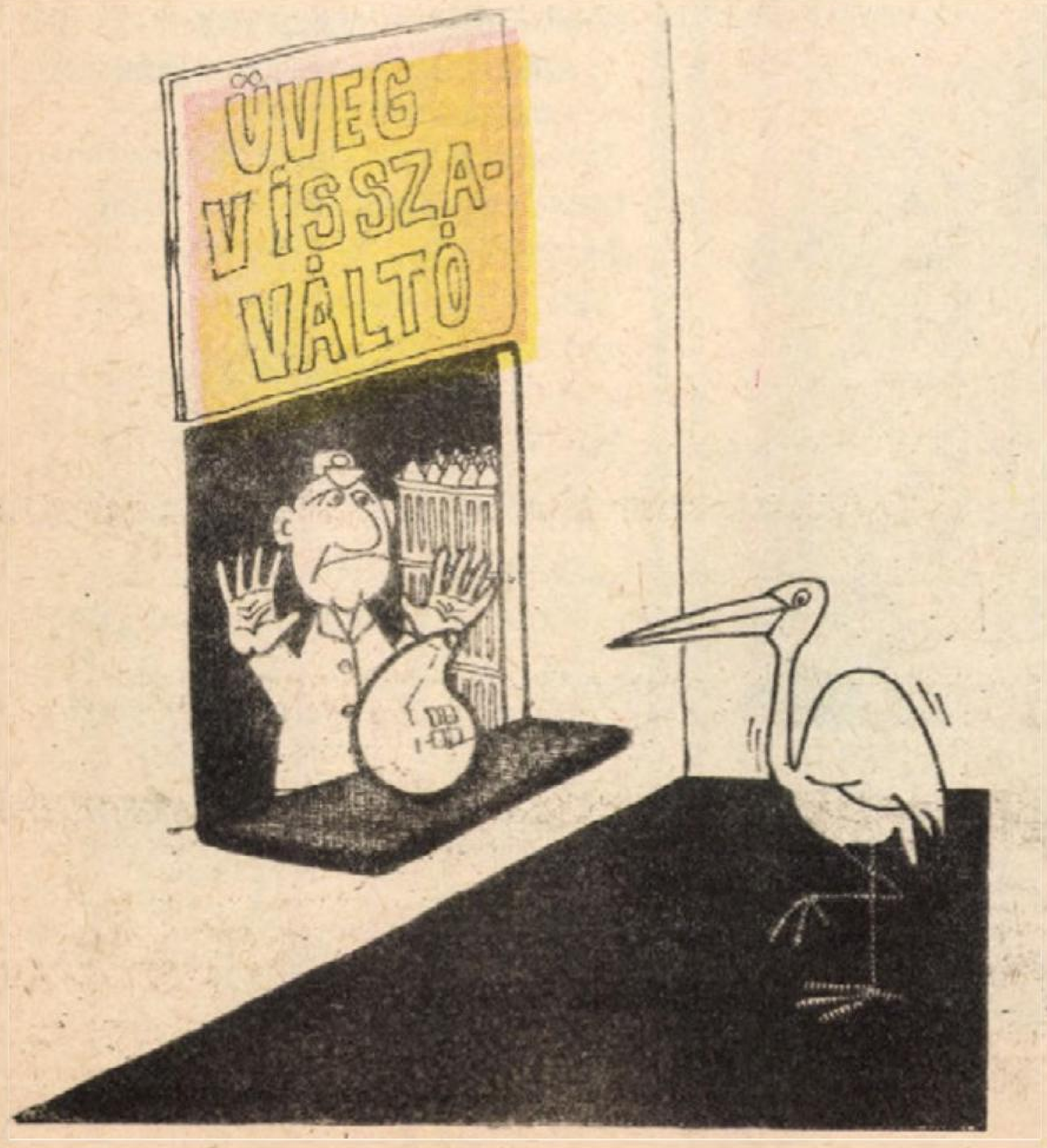
A harmadik demográfiai robbanás volt a legpusztítóbb erejű: midőn hárommilliárd bölcsődés az évzáró ünnepségen azt játszotta, hogy: „Nyuszi ül a fűben" és ugrottak egyet, a „hopp!" ugrástól a kontinens a tengerbe süllyedt.

A kormány előrelátó intézkedései nyomán azonban akkor már minden kisgyermeket megtanítottak kopoltyúval lélegezni, ezért a katasztrófa nem járt az elképzelt tragédiával is. Atlantisz gyermekeiről gondoskodott a felnőttek társadalma, azóta is élnek, mint hal a vízben.

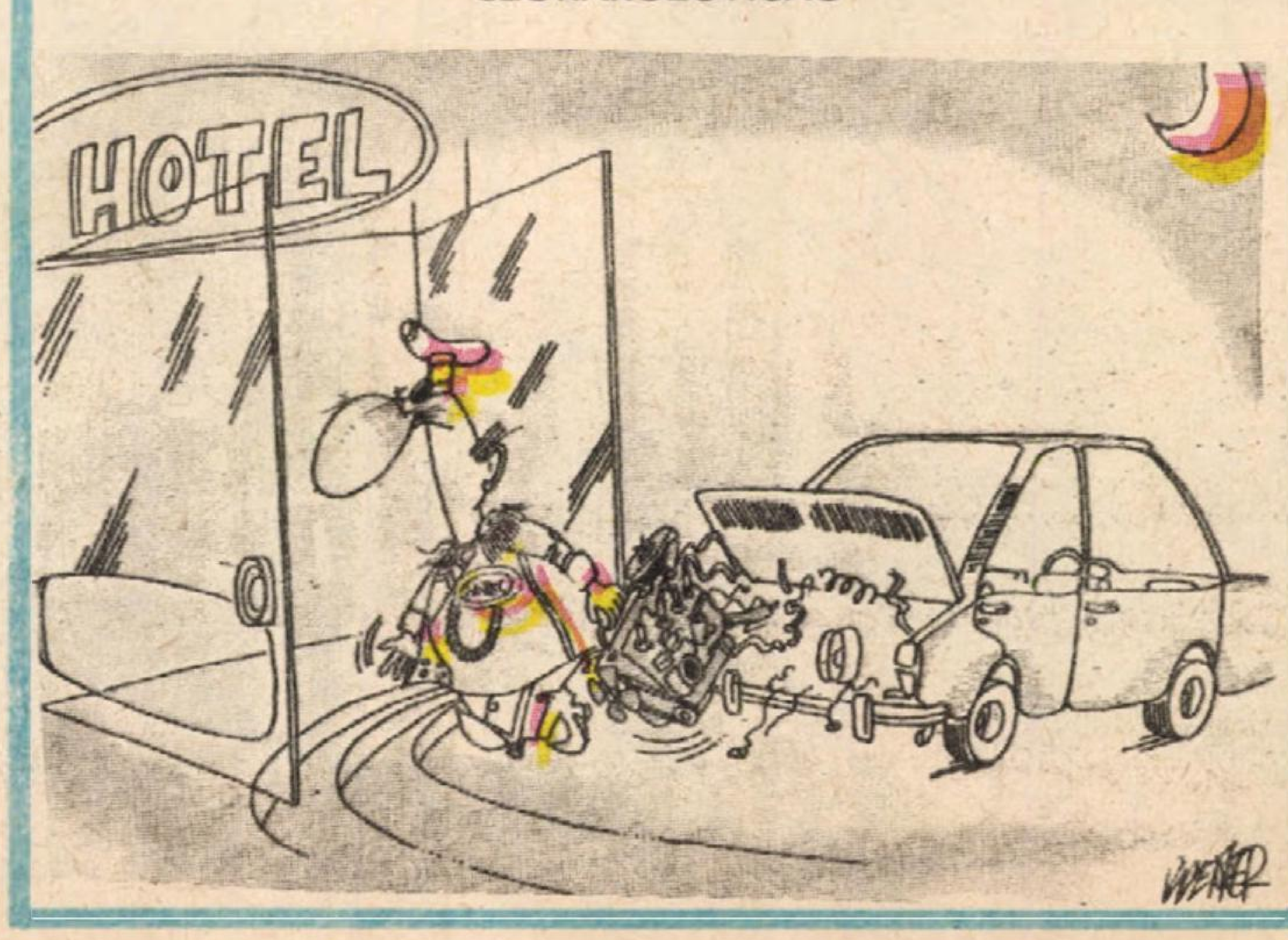
És azóta van annyi hal az Atlanti-óceánban...

Somogyi Pál

MEGLEPETÉS

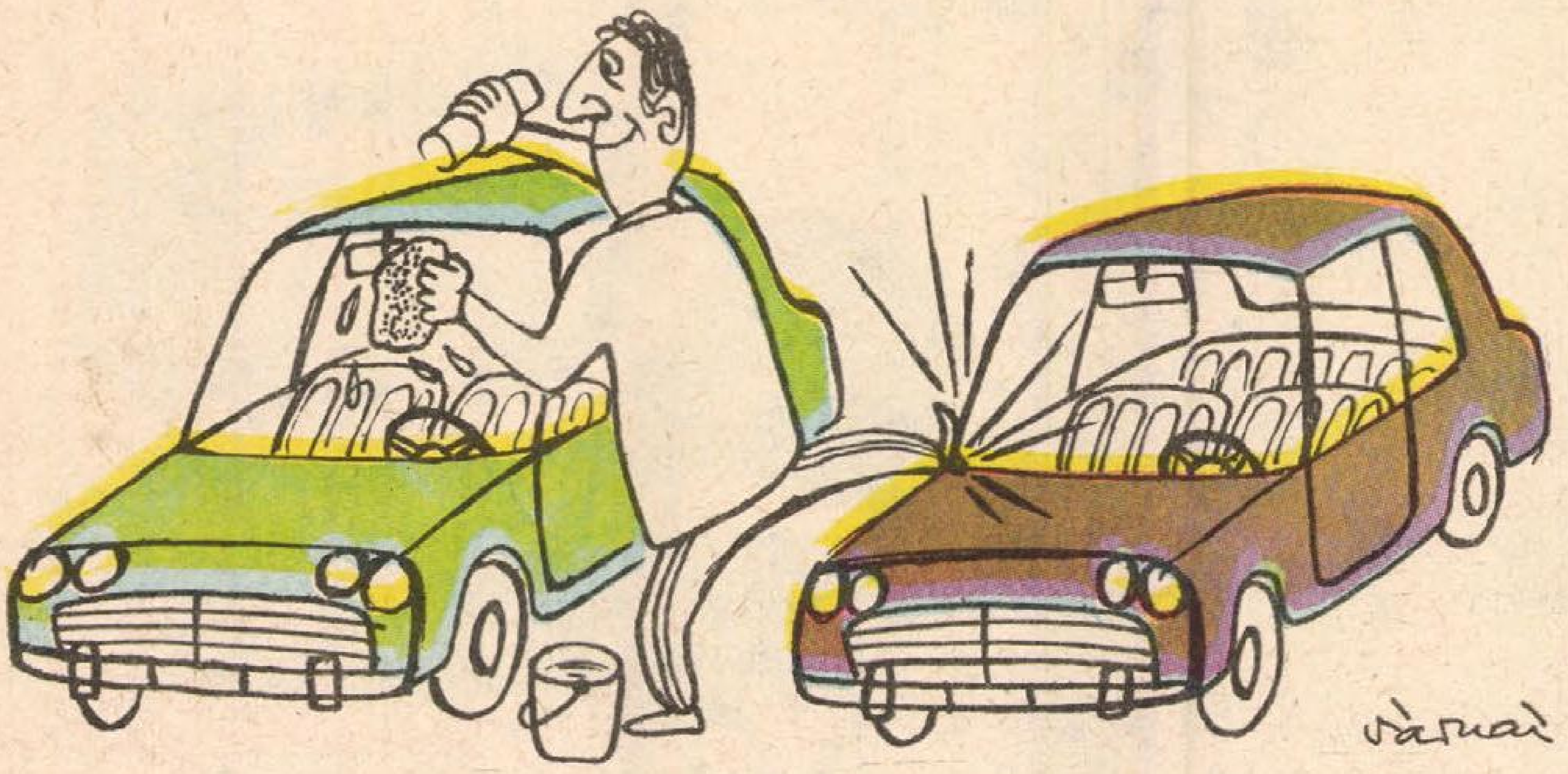
SZÓRAKOZOTTSÁG

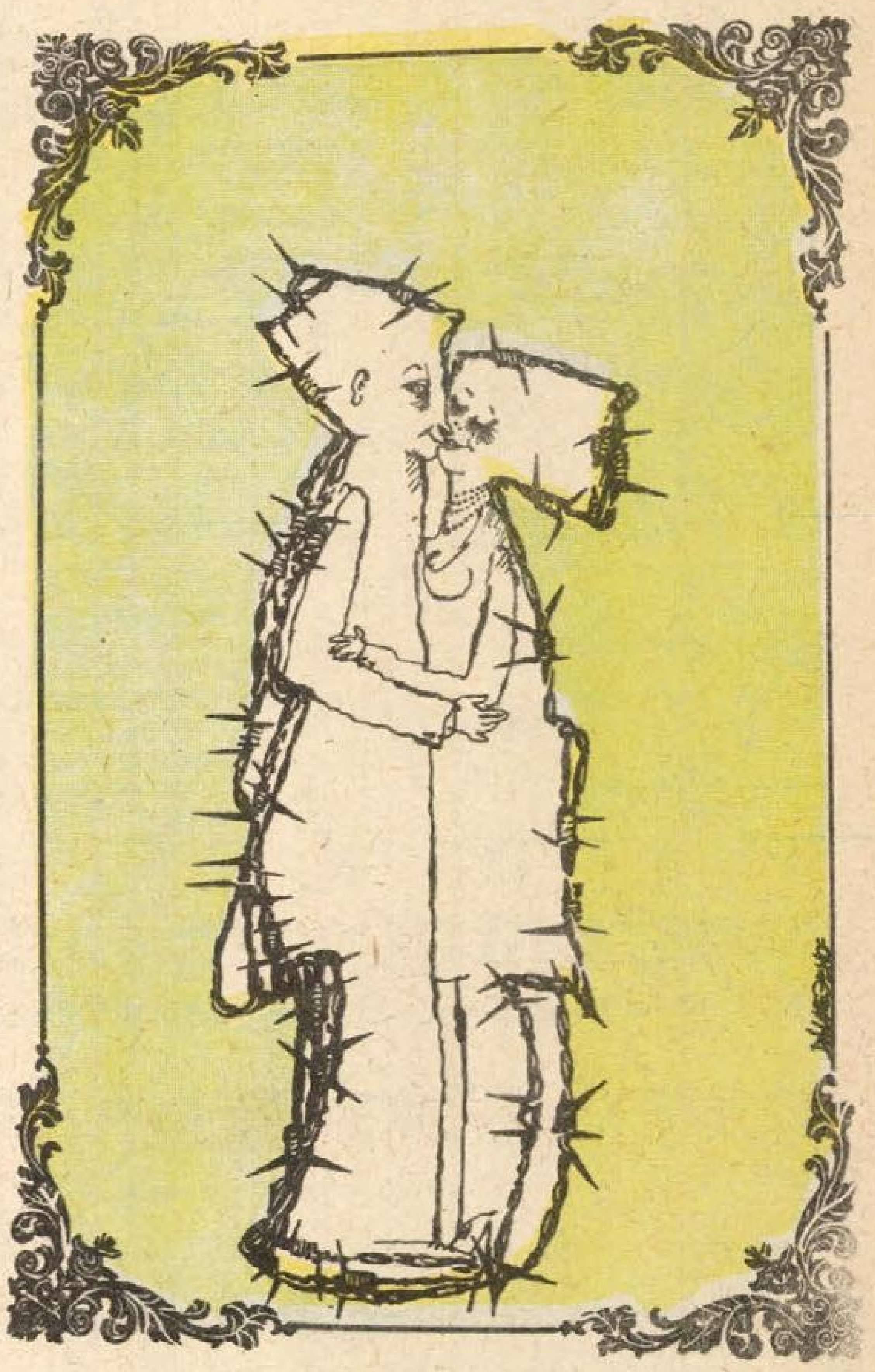

… másé …

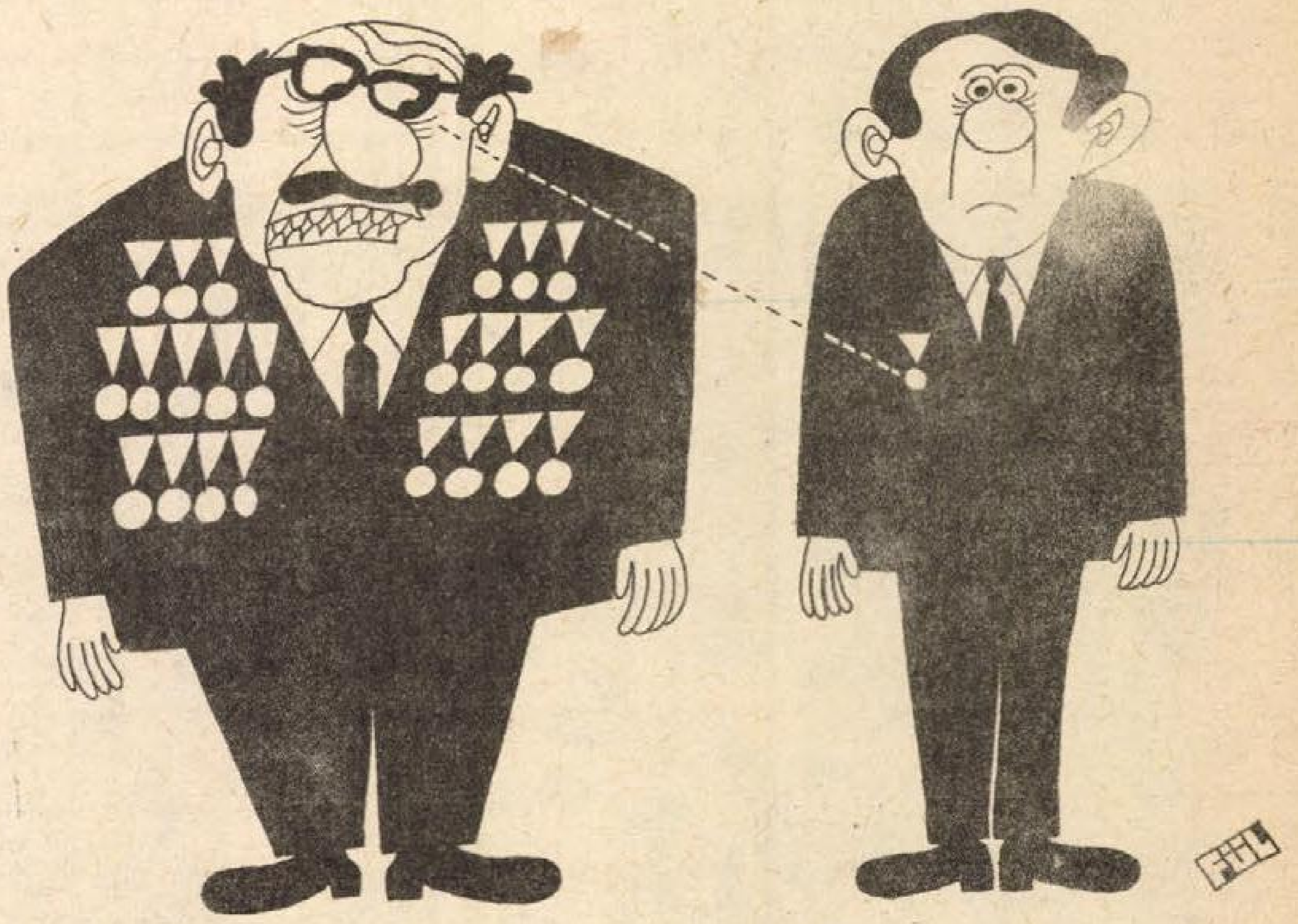
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
DALLOS,
BRENNER,
FÜLÖP,
SAJDIK,
HEGEDŰS

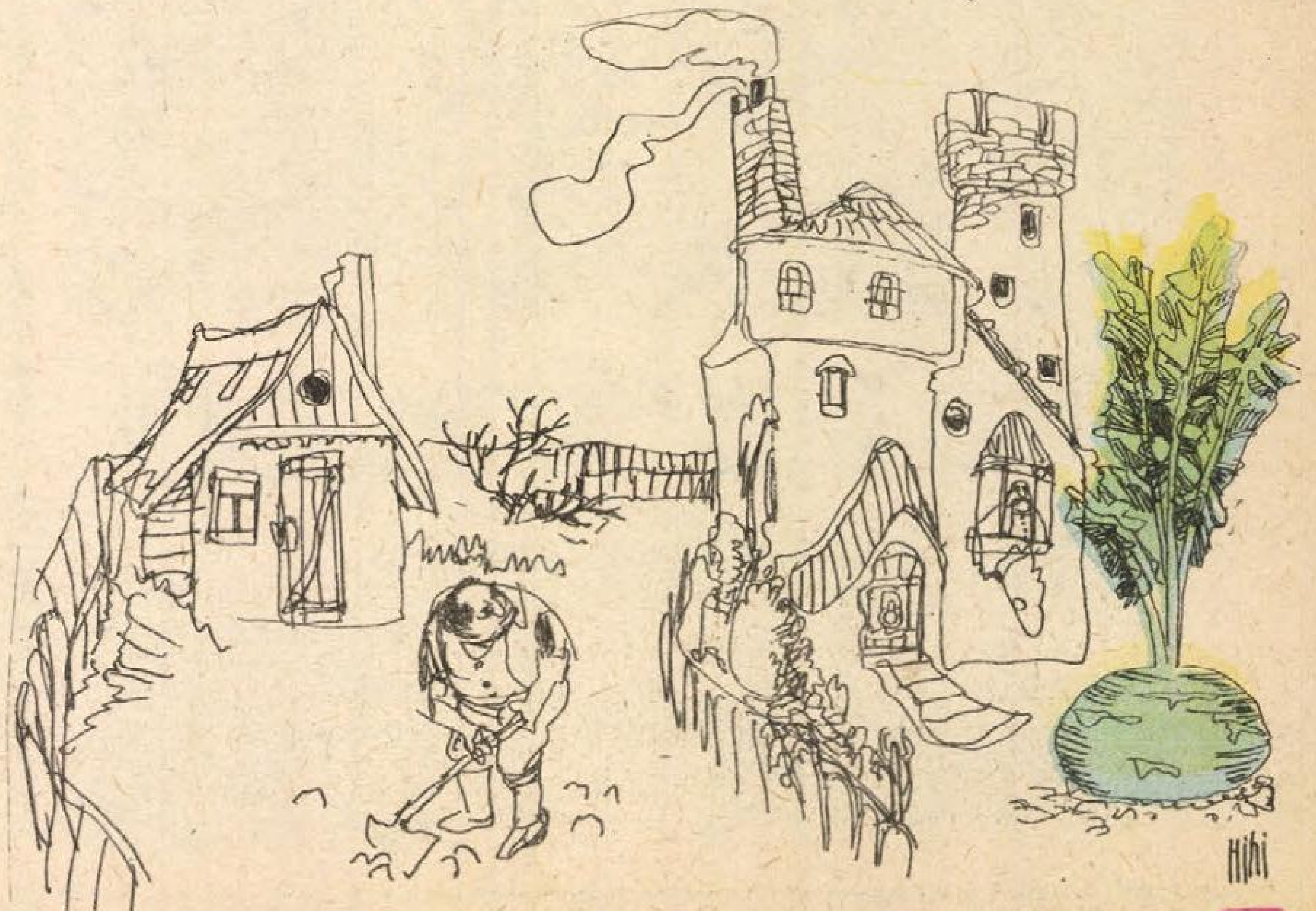

LEMEZPOSTA

BUDAPEST 1817

RAVEL: BOLERÓ —
Spanyol rapszódia —
Lúdanyó meséi —
5 gyermekmese
SLPX 11644. 70 Ft ... pld.

KOBAJASI KEN ICSIRO VEZÉNYEL
Sztravinszkij:
Tavaszi áldozat.
A Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara
SLPX 11841. 70 Ft ... pld.

SVÉD SÁNDOR — bariton
Áriák Donizetti, Rossini, Verdi, Mozart és Wagner operáiból
(archív felvételek)
LPX 12094 (mono) 70 Ft ... pld.

* * *

SÁRDY JÁNOS — OPERETT- ÉS FILMDALOK
Részletek a János vitéz, a Bob herceg, a Friderika című operettből
SLPX 16614. 90 Ft ... pld.

NÁD A HÁZAM TETEJE
— magyarnóták
Van neki, van neki —
Gyere be rózsám, gyere be
— Ég a kunyhó —
Darumadár fenn az égen.
SLPX 10146. 90 Ft ... pld.

KARÁDY KATALIN
Gyűlölöm a vadvirágos rétet
— Hamvadó cigarettavég
— Ez lett a vesztünk —
Álltam a hídon —
Jóéjt, Budapest.
LPX 17606 (mono). 90 Ft ... pld.

OMEGA 8. — CSILLAGOK ÚTJÁN
Égi vándor — Léna —
Légy erős —
Metamorfózis —
Bíbor hölgy.
SLPX 17570. 90 Ft ... pld.

KOVÁCS KATI — CSENDSZÓRÓ
Ha legközelebb látlak —
Ha minden elfogyott —
Úgy közétek állnék —
Indián nyár — Hé, srác.
SLPX 17526. 90 Ft ... pld.

A hanglemezek utánvéttel megrendelhetők, a kivágott és kitöltött hirdetésen. 250 Ft érték feletti szállítás esetén a postaköltséget vállalatunk fizeti.

Kérje katalógusunkat, a teljes HUNGAROTON-készletből válogathat.

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

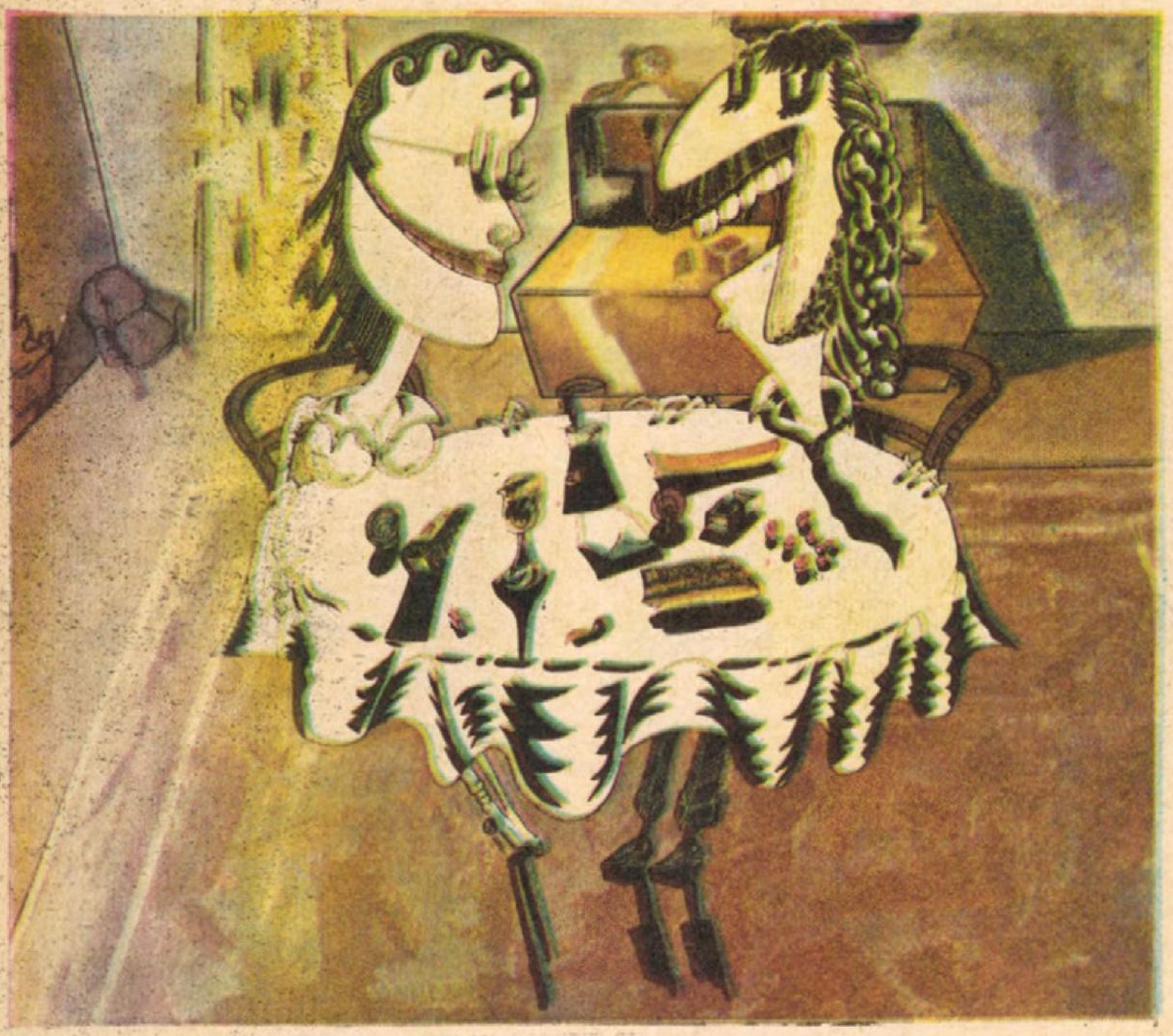
Név.: ....

Cím.: ....

Kelt.: ....

....
aláírás

HABFÜRDŐ

SZÍNES MAGYAR SZTEREÓ RAJZ-JÁTÉKFILM
A SZIKRA MOZIBAN.

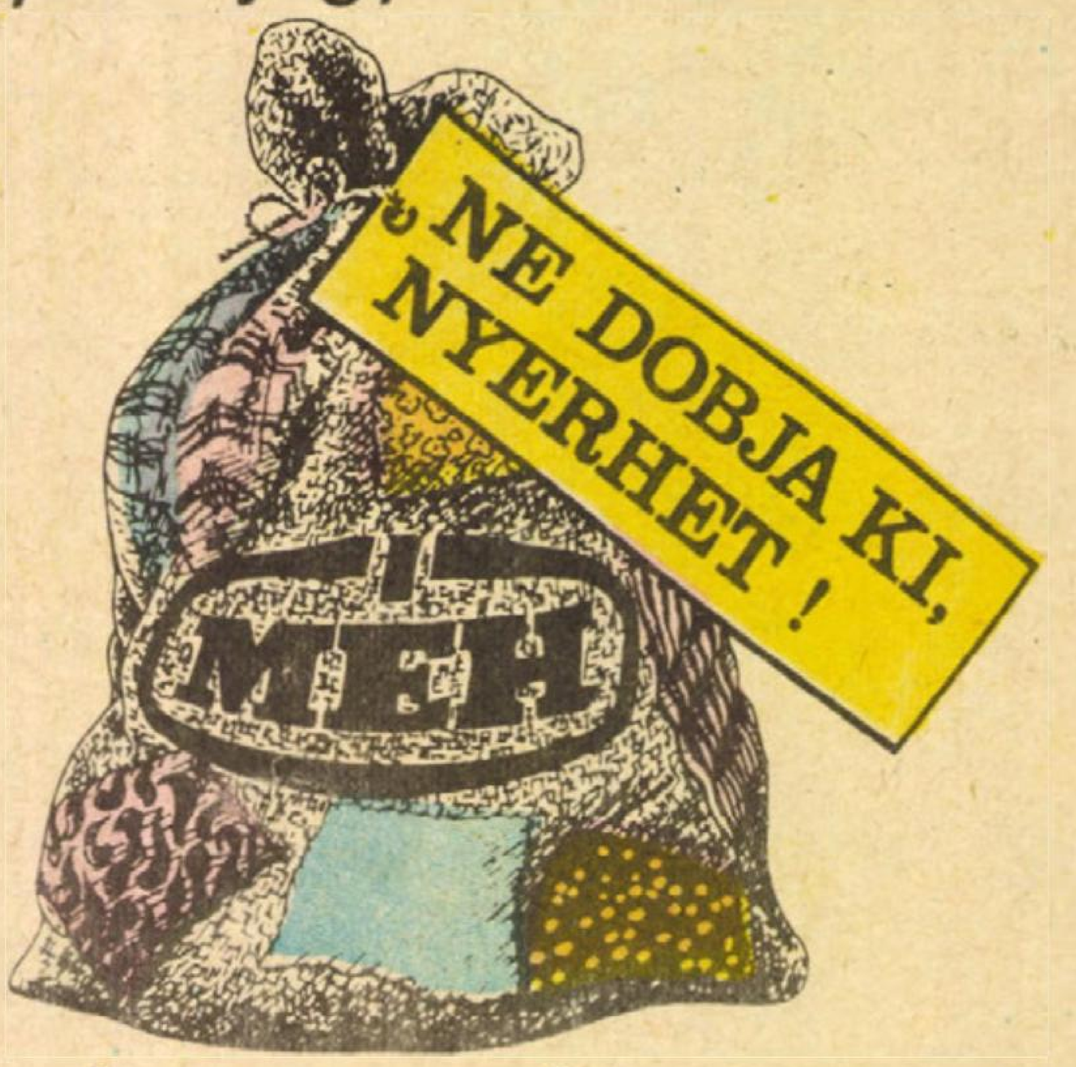
Rendezte:
KOVÁSZNAI GÁBOR GYÖRGY
Zeneszerző: MÁSIK JÁNOS
Ének: BONTOVICS KATI

FŐMO

PAM·PAM·PAMUTAKCIÓ

ÁPRILIS 1-TŐL MÁJUS 10-IG

Minden 20 Ft értékű textilhulladék után egy sorsjegyet is ad a MÉH

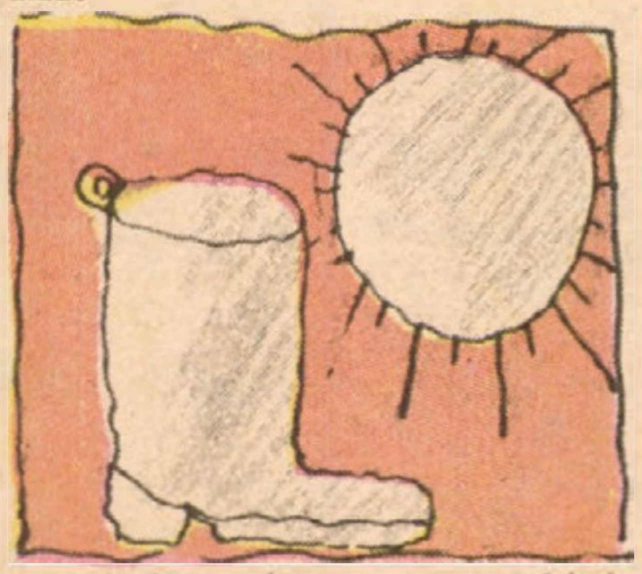
NYEREMÉNYSORSOLÁS JÚNIUS 20-ÁN

Nyeremények:
Trabant személygépkocsi, Color Star színes televízió, Uranus fekete-fehér televíziók, vásárlási utalványok, Temaforg fonalak, Képes Sport, IPM és Füles éves előfizetések.

AZ OLVASÓ OLDALA

A KERMI NEM HABOZIK

Olvastam egy kis hírt az újságban, amely ismét megnyugtatott afelől, hogy mi, magyar vásárlók nagy-nagy biztonságban érezhetjük magunkat, mivel érdekeinket éberen védi az argusszemű KERMI.

Arról szól ez a tudósítás, hogy a KERMI a „vásárlók kifogásaira" ellenőrzött bizonyos gyermekcsizmákat (sorozatban gyártott tételre utalt a jelentés), és miután „a vizsgálat mindenben alátámasztotta a vevők panaszait", „az érvényes miniszteri rendelet alapján az említett gyermekcsizmák további árusítását *azonnal* (!) — (kiemelés és felkiáltójel tőlem. Szerk.) — megtiltotta és intézkedett, hogy *haladéktalanul* vonják ki azokat a forgalomból".

Hát nem egyszerű ez? Nem tökéletes biztosítása a kedves vevő érdekeinek?

Bizony mondom én, hogy nagyonis. A vásárlónak — lám! — nincs mitől tartania, hiszen — ha netán, olykor esetleg, valami selejtes áru kerül az üzletekbe — a KERMI *azonnal* és *haladéktalanul* intézkedik, mint most is. MÁRCIUS VÉGÉN!

Így aztán senkit sem fenyeget az a veszély, hogy nyárra rossz minőségű, használhatatlan csizmát kénytelen vásárolni gyermekének.

Sólyom László

A CÍMZETT VÁLASZOL

Tücsök és Bogár

(Ludas, 14—15. sz.)

Markovics An... r leninvárosi olvasó kifogásolta és egy bankjegy fényképével bizonyította, nem volt igazun... ...kor azt állítottuk, hogy az 50 pengős és az 50 forintos bankjegyen is Mányoki Ádám híres Rákóczi-képe szerepelt. Ez így félrevezető, mert az olvasóban az a benyomás támadhatott, hogy a Petőfit ábrázoló bankjegy is a Fülesben jelent meg, holott mi nem közöltünk fényképet. Tájékoztatásul: az első 50 pengős bankjegy 1926. március 1-i kelettel jelent meg, réznyomással készült, kék színű volt és Mányoki Rákóczi-képét ábrázolta. Az ezután kiadott 50 pengősön szerepelt Petőfi Sándor arcképe. Aztán 1945. április 5.-i kelettel újabb 50 pengős bankjegyet adtak ki és ezen is a Mányoki-féle Rákóczi-kép szerepel. Ez az a ritka eset tehát, amikor az olvasónak is és egy lapnak is egyaránt igaza van.

Tiszai László
főszerkesztő
Füles

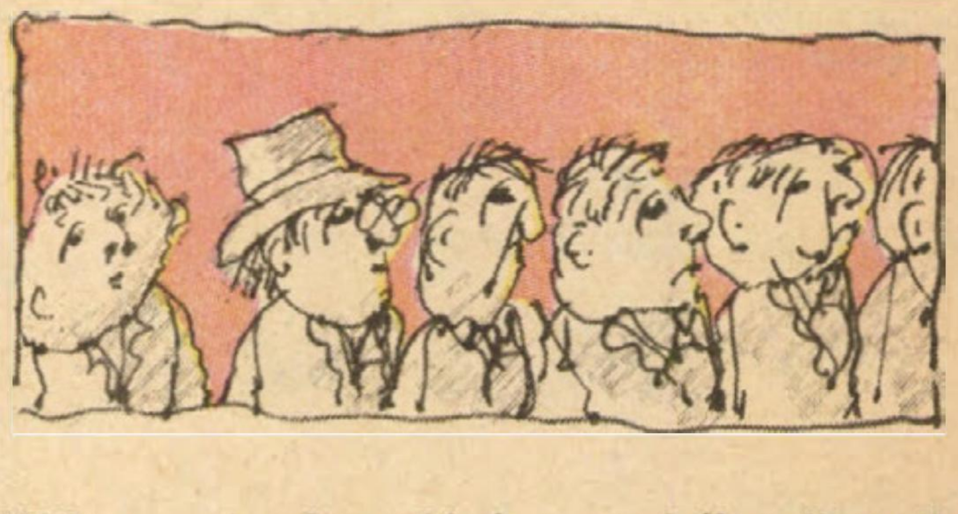
MI AZ A PÁR HÓNAP?

Sokáig váratott magára az első napfényes vasárnap ezen a tavaszon, a szokottnál is nagyobb számban özönlöttek hát a szabadba a kirándulók. Meglepetést keltett azonban a két, nemek szerint elválasztott W. C.-konténer a Normafánál, a síugrató közelében.

Hiába nyomtuk több százan a kilincset, mindkét nemű helyiség zárva maradt.

A Fővárosi Csatornázási Művek Illemhelykezelési Osztályán elmondták, hogy a konténer W. C.-t a zimankós téli napokon a síelők megsegítésére helyezték el. A tél elmúlt, síelők nem jönnek, a W. C.-t lezárták (Miért?).

A Fővárosi Tanács határozata szerint

1980. szeptember 30-án „szabályos" nyilvános illemhelyet adnak át a köznek.

Azt a kis időt pedig — féllábon kell kibírniok a szabadsághegyi kirándulóknak?

(f. i.)

Levelesládánkból

A Ludas 14—15. számában Földvári László olvasónk panaszkodott, milyen bürokratikusan kezeli

a kőbányai tanács

a gyermekek személyi számának kiadását. Ehhez szól hozzá *Ádám Lászlóné*, ugyancsak X. kerületi lakos (Bp., Bebek u. 12 — 1105), akinek a férje ment be a tanácsba a személyi számokért, de csak a magáét kapta meg, a feleségéét és két kiskorú gyermekét (egy 15 és egy 12 éves kislány) nem. Később a tanács illetékese elnézést kért, de továbbra sem adta ki a szülőknek a számokat!

Ilyen is van!

Pedig manapság szinte hihetetlen! Ez a jeligéje és eszmei tartalma *dr. Molnár László* (Székesfehérvár, Kovács S. u. 19. — 8000) levelének. Március 27-én Székesfehérvárott, a Móricz Zsigmond u. 1. alatti Vadászkürt kisvendéglőben rántott májat ebédelt. Fizetésnél a pincér közölte vele: a máj kisebb volt az előírt normánál, így arányosan kevesebbet számol fel érte... (Mégha olvasónkat esetleg népi ellenőrrel tévesztették is össze, akkor is fantasztikus történet!)

32 lakásos, öt emeletes

épület Budapest VIII. kerületében a Déry Miksa utca 15. Február 20-a óta rossz a liftje: szakértők leállíttatták, mert életveszélyes. Ám, ha talán kevésbé látványosan, tulajdonképpen életveszélyes az is, hogy a negyedik-ötödik emeletre gyalog kapaszkodjanak fel az ott lakó 70—80 éves beteg lakók. Érthető, hogy sürgős segítséget kérnek! (Levelüket heten írták alá.)

A legnagyobb gyárváros

ebben az országban — az eddig mezőgazdaságinak hitt — Karcag lenne? Ezt kérdi Karcagról (Petőfi u. 4/b) *Kovács Pál* olvasónk, arról panaszkodva, hogy a családi házak etázsfűtésének normál kéményeit a Kéményseprő Vállalat átminősítette üzemi (tehát gyár-?) kéménynek. Feltehetően nem azért, hogy ezzel a várost nagy és gazdag gyárvárossá tegyék, de minden bizonnyal azért, mert így azonnal a hétszeresére emelték a kéményseprési díjat.

Hiánycikk a képeslap

— a fürdőt s a várost ábrázoló — Hajdúszoboszlón, írja *Bató Tivadar* (Hajdúszoboszló, Vöröshadsereg u. 11. — 4200). Pedig egy-egy itt üdülő esetleg 5—10 képeslapot is elküld itt tartózkodása alatt. Az idegenforgalmi főszezon küszöbén meg kellene javítani Szoboszló anziksz-ellátottságát.

TÜCSÖK és BOGÁR

Külföld az külföld?
(Szolnokon fotózta Csikos Ferenc)

Közkívánatra!
Április 7-én húsvét hétfőn utoljára mutatja be a
kaposvári
Csiky Gergely
Színház
KALMÁN IMRE:
Csárdáskirálynő
című nagyoperettjét.

A nép szava isten szava: soha többé Csárdáskirálynő?
(A Somogyi Néplap hirdetései között észlelte **B. R.**)

kocsi nem teljesen eredeti konstrukció. Motorja egy hatütemű Renault/Peugeot versenykocsimotor, formáját az olasz Giorgio Giugiaro

Vannak aztán görög gyártmányú motorok, amelyek hexameterekben működnek.
(Az Ország-Világban fedezte fel Farkas Tamás)

kudarcot csak a kapus számlájára írni, mert a Rába minden csapatrésze lélektelenül, hibát hibára halmozva tevékenykedett, gombostűvel sem lehetne a 12 szerepelt játékos közül olyant találni, aki a gyenge közepesnél többet nyújtott volna. Az egyesület a mérkőzés előtt a nézők kö-

Az efféle csodabogarakat pedig nagyítóra szokás tűzni!
(A Kisalföld című lapban találta Nemesfalvi Károlyné, győri olvasónk)

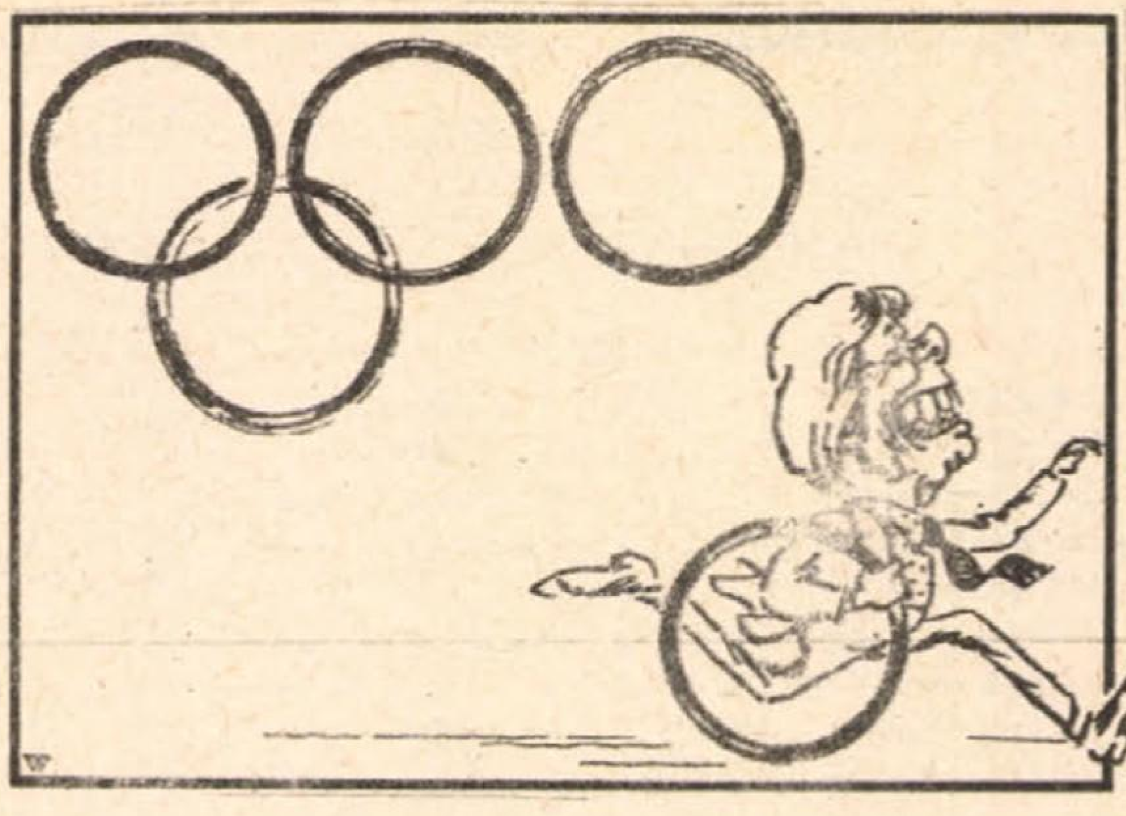
A szimpozionon a többi között elhangzott, hogy jelenleg már 65 kórházunknak, illetve klinikánknak van saját, jól felszerelt kórháza.

Sőt, egy-két kórházunknak már a kórháza is bír saját kórházzal!
(A Magyar Nemzetben olvasta Czeglédy Ákos)

ton, a helyi termelőszövetkezet hűtőházában rendezték meg a vezetőségválasztó közgyűlést.

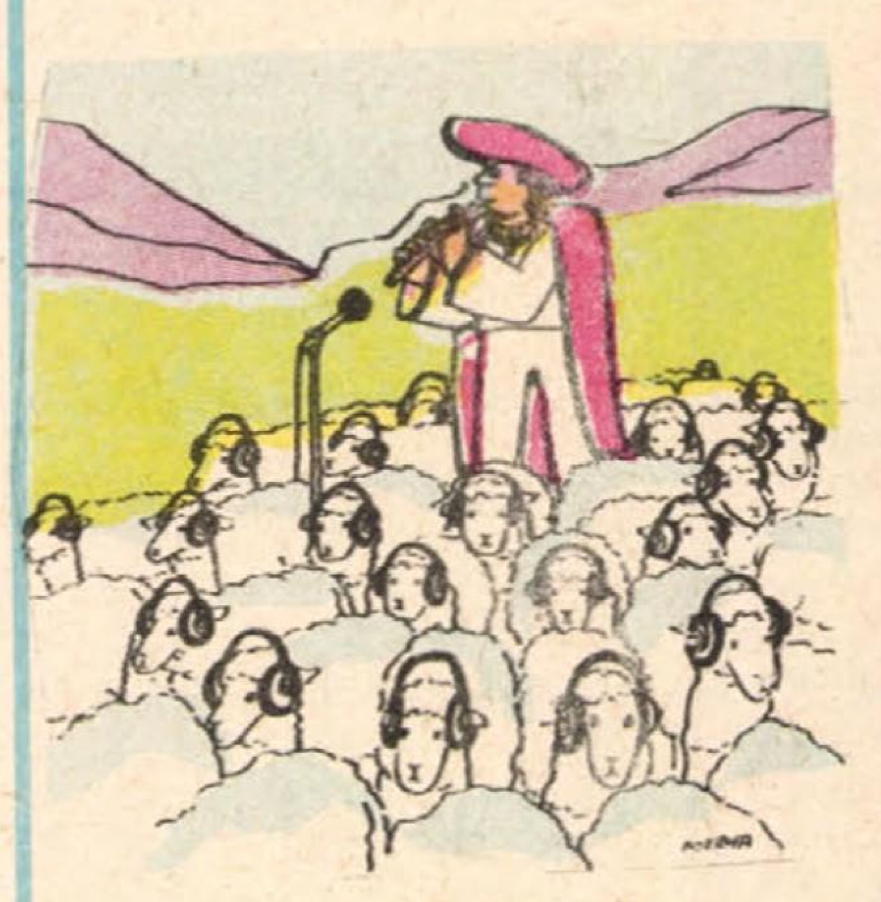
Vajon ráfáztak?
(A Békés megyei Népújságból ollózta Bótyik János, békéscsabai olvasónk)

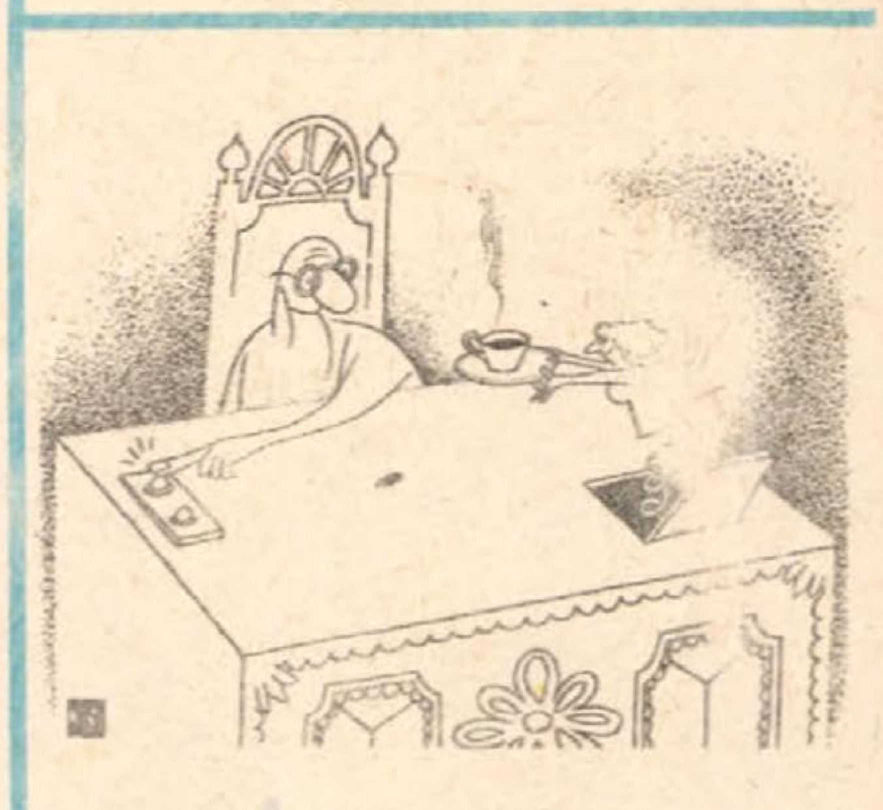
NEMZETKÖZI KARIKATÚRA SZEMLE

KÖRFORGÁS

PÁRBAJ

ISMERŐS CÍMLAP

köszönt vissza ránk lengyel testvérlapunk, a Szpilki első oldaláról. A varsói szatirikus lap magyar számot adott ki, ezzel is példázva, hogy magyar, lengyel két jó barát — a humorban is.

Rejtvény-pályázatunk: 7 X 5 = 35

Az utolsó forduló eredménye

Az utolsó forduló öttalálatosai között kisorsoltunk négy, egyenként ötszáz forintos vásárlási utalványt. A SKÁLA Áruház által felajánlott vásárlási utalványokat ezúttal a következők nyerték:

Füredi Ibolya, Budapest, Lobogó u. 2. 1098.

Kassai-Farkas László, Budapest, Ungvár u. 22/C 1142.

Menyhárt József, Budapest, Benczúr u. 1. 1068.

Víg Lajos, Túrkeve, Kossuth L. u. 4. 5420.

A vásárlási utalványokat postán küldjük ki a nyerteseknek.

A hét fordulón keresztül eredményesen szerepelt versenyzők között május 20-án értékes nyereményeket:

TELEVÍZIÓKÉSZÜLÉKET,

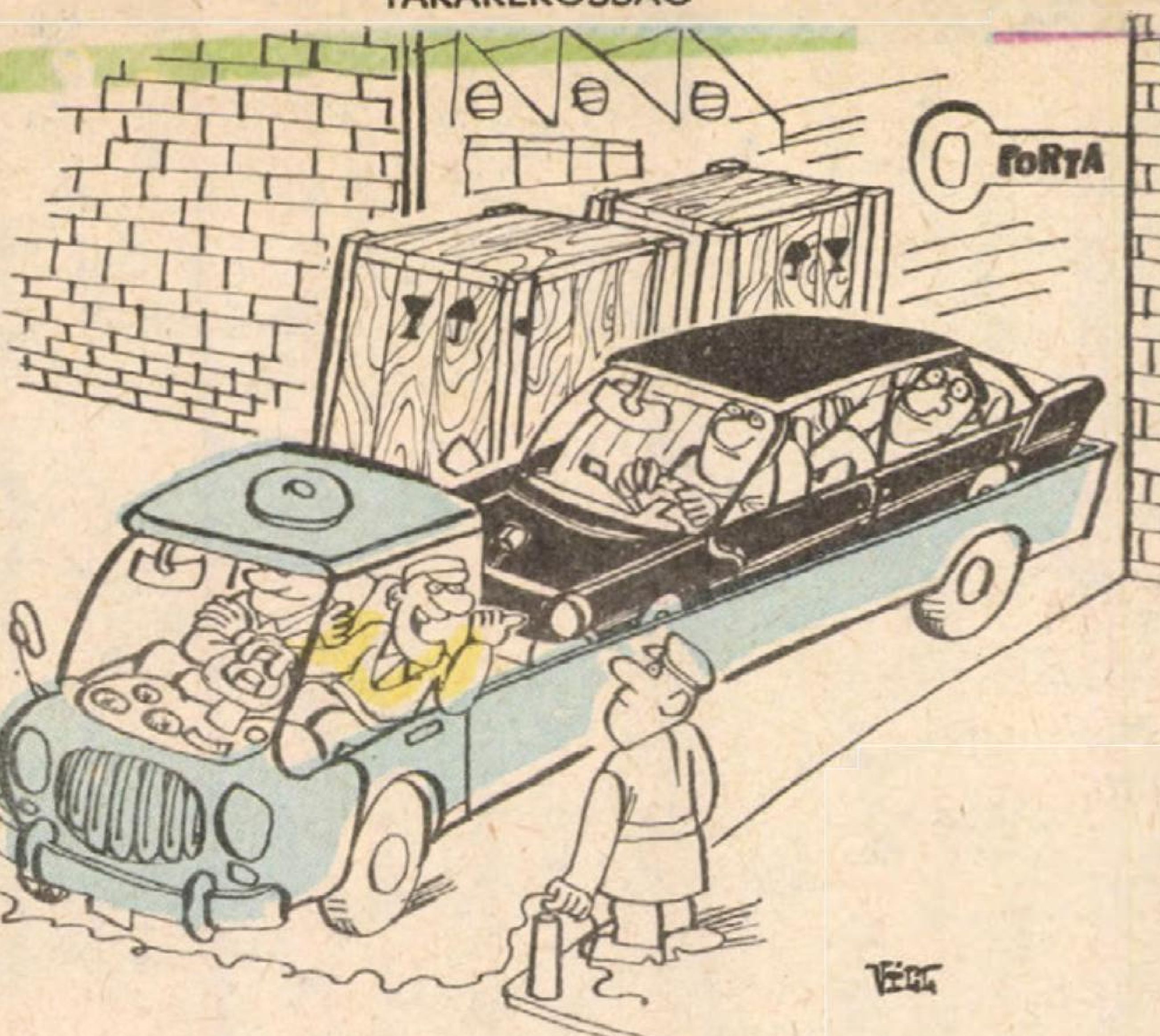
KEMPING KERÉKPÁRT,

RÁDIÓT

sorsolunk ki.

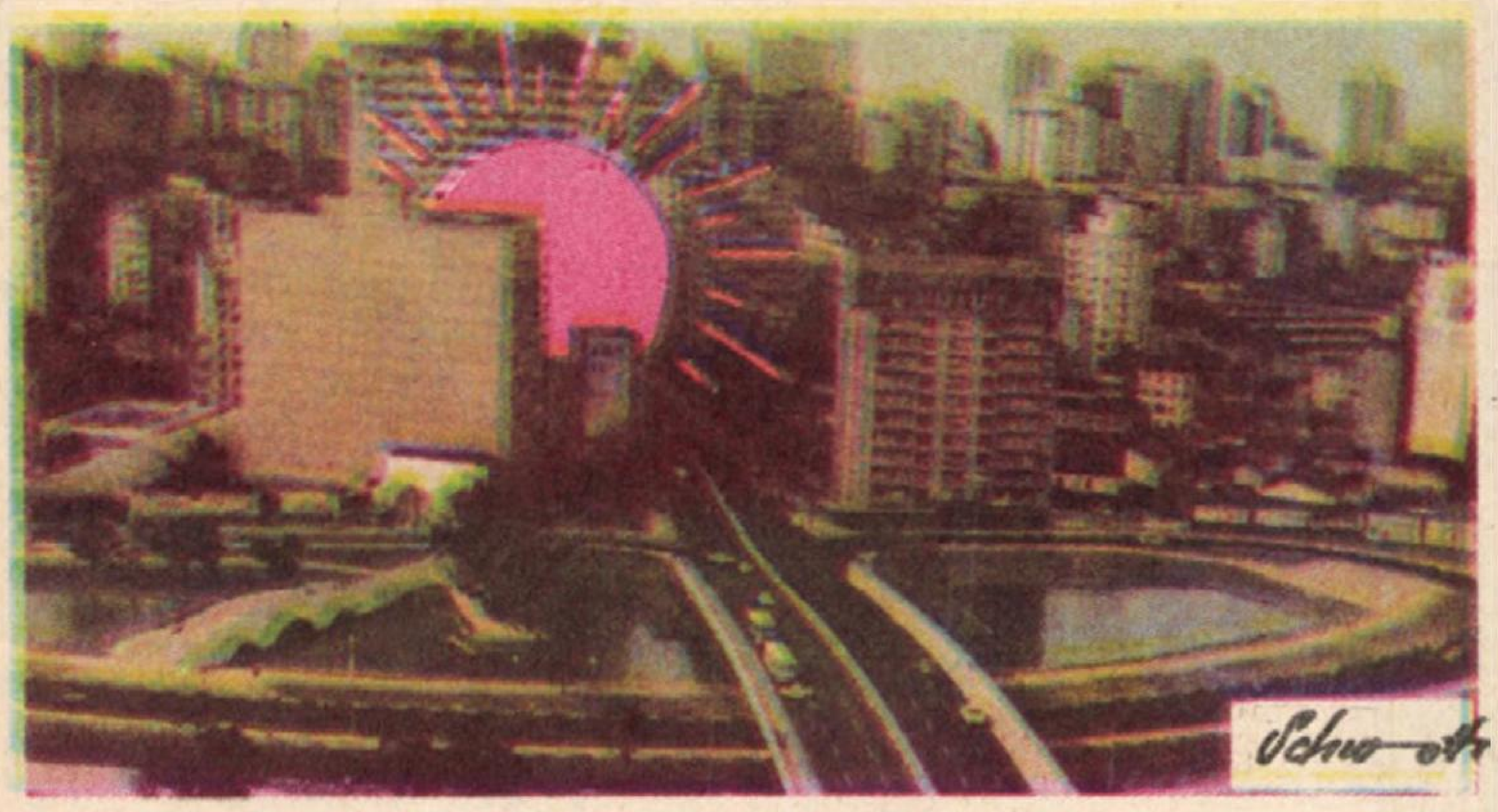
A sorsolás eredményét a május 29-i számunkban közöljük.

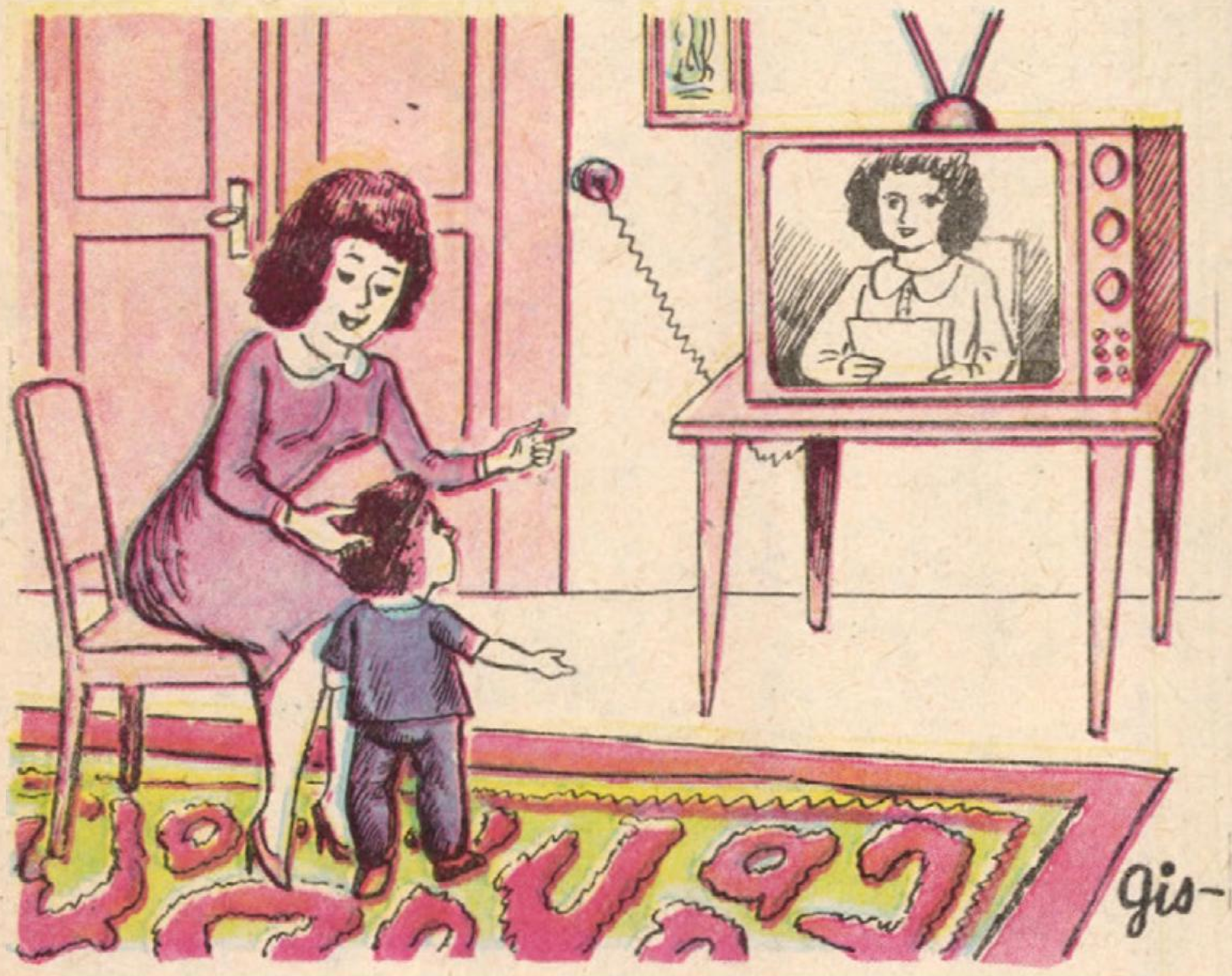
TAKARÉKOSSÁG

– A fővárosba megyünk...

NAPLEMENTE A VÁROSBAN

– Anyu, nem gondolod, hogy késő van? A néninek ilyenkor már ágyban volna a helye.

BOLDOG FÉRJ

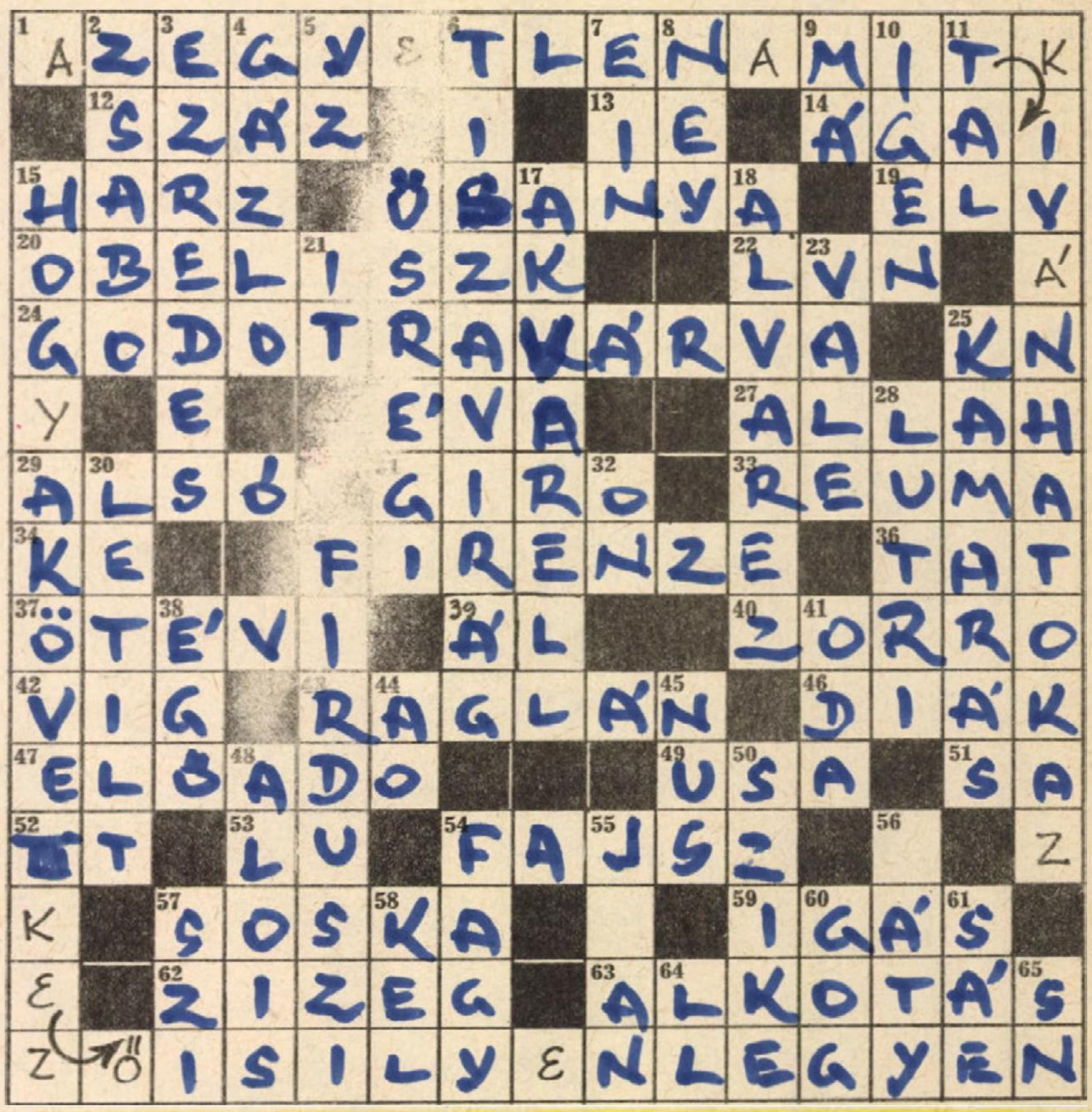
Kemecseit, aki fiatal házas, megkérdezi egy barátja: — Hogy ízlik az új életforma? — A feleségem egy angyal — áradozik Kemecsei —, majd hozzáfűzi: — Vízszintes 1 — függőleges 15. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Kerek szám
13. A 10 függ. magánhangzói
14. Író, szerkesztő, ő alapította a Borsszem Jankó című vicclapot (Adolf, 1836—1916)
15. Hegység az NDK és az NSZK területén
16. Még a szépanyánknál is régebben élt
19. Gerinces ember hű hozzá
20. Csúcsban végződő emlékoszlop
22. Eleven — egynemű betűi
24. Beckett híres darabjának címe (a Thália Színház játszotta)
25. K. N.
26. Női név
27. A mohamedánok istene
29. Kártyafigura
31. Értékpapír átruházása (ejtsd: zsiro)
33. Makacs betegség
34. Kicsinyítőképző
35. Olasz város
36. A hajó része
37. Súlyos börtönbüntetés időtartama
39. Nem igazi
40. Egy tévésorozat kalandos hőse volt
42. Jó kedve van
43. Bő szabású férfikabát
46. Iskolába jár
47. Hivatali beosztás
49. Nagyhatalom
51. A 49. vízsz. 2. és 3. betűje
52. Azonos mássalhangzók
53. A lutécium jele
54. Helység Kalocsához közel
57. Mártás készülhet belőle
59. A teherhordásra használt háziállat
62. Például a falevél, ha a szél fújja
63. Mű

FÜGGŐLEGES

2. Csipkés fodordísz a ruha mellrészén
3. Katonai rang
4. Folyóvíz sekélyebb része
5. Két betű az ábécé legvégéről
6. A kérészek rendjébe tartozó rovar
7. Egy — németül
8. Napóleon egyik nagy hadvezére
9. M. Á.
10. Helyeslés
11. A sakkozás exvilágbajnoka
16. Például: több ezer éves
17. Vízfestékkel készült festmény
18. Spanyol név
21. I. T.
23. Ókori üdvözlés (isten veled!)
25. Hajdan a király által adományozott rang
28. A lottó őse
30. Olykor fizetést az adóhatóság ...
32. Fém
35. A perzsa irodalom klasszikusa
38. Villanykörte
41. Költői (ma már alig művelt) műfaj
44. A. O.
45. N. U. S.
48. Francia férfinév
50. Sebész eszköze
54. Jókora hideg
55. A János név spanyol változata
56. Helység Pesthez közel
57. Cigarettát élvez
58. Főzelék
60. Bibliai óriás
61. S. Á. E.
64. A 17 függ. vége
65. A függ. 32 vegyjele

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-18 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

A MÉRGES ALBÉRLŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Már öt hete lakom itt s csak ma közli, hogy nincs fürdőszoba.

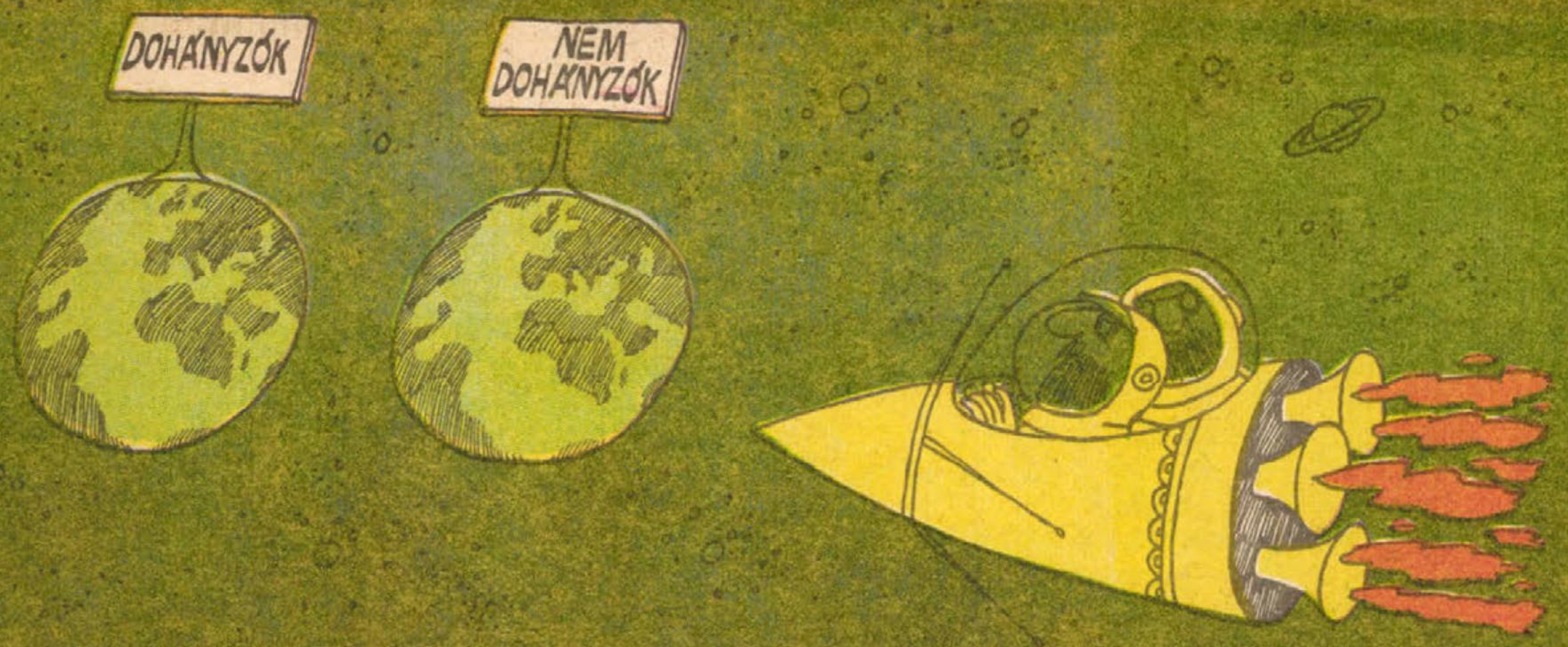
200—200 forintot nyert:

Magyar Borbála, Táp, Kossuth u. 34. 9095

Janicsák Dezsőné, Eger, Donát u. 15. 3300

Jámbor István, Érd, Irinyi u. 44. 2030

A nyereményeket postán küldjük el.

Nikotin

BALÁZS-PIRI BALÁZS
RAJZAI

